

SAYI 13 YIL 2014

Söğüt

Anadolu Lisesi

Tevsah, A7 atürk
11 yasaat

taal@meb.k12.tr

2013 LYS

[TEK] ŞAMPİYON

TÜRKİYE 154.sü

Ali ALIŞKAN

MF-1-2-3-4 TM-1-2-3

TAVŞANLI 1.si
KÜTAHYA 2.si

MF-1 TAVŞANLI İLK 5'TE 5 ÖĞRENCİ
MF-2 TAVŞANLI İLK 5'TE 5 ÖĞRENCİ
MF-3 TAVŞANLI İLK 5'TE 5 ÖĞRENCİ
MF-4 TAVŞANLI İLK 5'TE 5 ÖĞRENCİ

TM-1 TAVŞANLI İLK 5'TE 5 ÖĞRENCİ
TM-2 TAVŞANLI İLK 5'TE 5 ÖĞRENCİ
TM-3 TAVŞANLI İLK 5'TE 5 ÖĞRENCİ

TS-1 TAVŞANLI İLK 5'TE 4 ÖĞRENCİ
TS-2 TAVŞANLI İLK 5'TE 4 ÖĞRENCİ

körfez
DERSHANELERİ

2013 LYS Tavşanlı'da

45 Derecenin **43**'ü
Körfez Dershanesinden

2013 LYS'de

Tavşanlı Körfez Farkı...

**TIP
FAKÜLTESİ**

21

**HUKUK
FAKÜLTESİ**

14

**MÜHENDİSLİK VE
MİMARLIK FAK.**

50

**EĞİTİM
FAKÜLTESİ**

46

**İKTİSADİ VE İDARİ
BİLİMLER FAK.**

47

**FEN EDEBİYAT
FAKÜLTESİ**

34

**SAĞLIK
BİLİMLERİ**

21

**İLAHİYAT
FAKÜLTESİ**

43

MYO

69

DiĞERLERİ

18

Toplamda
363
Öğrencimiz Kazanmıştır

körfez
DERSHANELERİ

299.90^t

başlayan fiyatlarla

Tamamı Damatlık
+ Gömlek
+ Yelek
+ Flar
+ Ayakkabı
+ Kemer
+ Çorap

2014
Sezonu

Gelinlik

+ Duvak 2014

+ Çiçek Sezonu

+ Taç Tamamı

299.90^t

başlayan fiyatlarla

EROLCAN moda sensin

www.erolcan.com

Tuvalet 299.99^t

49.99^t

Abiye 99.99^t

Sünnet Kıyafetleri 49.99^t

Hürrem Nisanlık 29.99^t

Çocuk Abiye 49.99^t

Bindallı (Kiralık) 74.99^t

Çocuk Takım Elbise 49.99^t

noptareklam

Pirella Göttsche	SARAR C.C.S. SARAR	U.S. POLO RENN	RUBA	VERDTONE	DeFacto	radi	LOFT	KEEP OUT	YARER - ERMAN	NIKE	X-Knit
JUMP		CAT	SEYDİ	Decker's	LUMBERJACK	SUBER	UÇ-EL	Pepita	PERLINA	ON	TUĞBA & WİN
KAYRA	Sevil	AKER Eşarp	Pirella Göttsche Eşarp	CRAFT	SKYGIN	ILMIO Ahır	WHITE HOUSE MİRAL & AYLA Geliştirilmiştir	Silver Say	wayof	Erkut	Miami

BAŞTAŞ GRUP

STONE — PLAZA — PETROL — İNŞAAT

HAYALLERİNİZDE
DAHA ÖTEYE.

BAŞTAŞ

“ileriye hedefledik”

Beton elemanları, otomotiv, akaryakıt, inşaat, çelik ve hayvancılık sektörlerinde köklü tecrübesiyle dinamizm ve değer yaratan Baştaş Grup, yenilenen kimliği ve yeni yatırımları ile şimdi daha güçlü.

BAŞTAŞ GRUP

STONE — PLAZA — PETROL — İNŞAAT

GENÇLIĞE HİTABE

Ey Türk Gençliği!

Birinci vazifen, Türk istiklâlini, Türk Cumhuriyetini, ilelebet, muhafaza ve müdafaa etmektir.

Mevcudiyetinin ve istikbalinin yegâne temeli budur. Bu temel, senin, en kıymetli hazinendir. İstikbalde dahi, seni bu hazineden mahrum etmek isteyecek, dahilî ve haricî bedhahların olacaktır. Bir gün, İstiklâl ve Cumhuriyeti müdafaa mecburiyetine düşersen, vazifeye atılmak için, içinde bulunacağın vaziyetin imkân ve şerâitini düşünmeyeceksin! Bu imkân ve şerâit, çok nâmüsait bir mahiyette tezahür edebilir. İstiklâl ve Cumhuriyetine kastedecek düşmanlar, bütün dünyada emsali görülmemiş bir galibiyetin mümessili olabilirler. Cebren ve hile ile aziz vatanın, bütün kaleleri zaptedilmiş, bütün tersanelerine girilmiş, bütün orduları dağıtılmış ve memleketin her köşesi bilfiil işgal edilmiş olabilir. Bütün bu şerâitten daha elîm ve daha vahim olmak üzere, memleketin dahilinde, iktidara sahip olanlar gaflet ve dalâlet ve hattâ hıyanet içinde bulunabilirler. Hattâ bu iktidar sahipleri şahsî menfaatlerini, müstevlilerin siyasi emelleriyle tevhit edebilirler. Millet, fakr ü zaruret içinde harap ve bîtap düşmüş olabilir.

Ey Türk istikbalinin evlâdı! İşte, bu ahval ve şerâit içinde dahi, vazifen; Türk İstiklâl ve Cumhuriyetini kurtarmaktır! Muhtaç olduğun kudret, damarlarındaki asil kanda mevcuttur!

**Mustafa Kemal Atatürk
20 Ekim 1927**

İSTİKLAL MARŞI

Korkma, sönmez bu şafaklarda yüzen al sancak;
Sönmeden yurdumun üstünde tüten en son ocak.
O benim milletimin yıldızıdır, parlayacak;
O benimdir, o benim milletimindir ancak.

Çatma, kurban olayım, çehrenye ey nazlı hilal!
Kahraman ırkıma bir gül... Ne bu şiddet, bu celal?
Sana olmaz dökülen kanlarımız sonra helal;
Hakkıdır, Hakk'a tapan, milletimin istiklal.

Ben ezelden beridir hür yaşadım, hür yaşarım.
Hangi çılgın bana zincir vuracakmış? Şaşarım!
Kükremiş sel gibiyim: Bendimi çiğner, aşarım;
Yırtarım dağları, enginlere sığmam taşarım.

Garb'ın afakını sarmışsa çelik zırhlı duvar;
Benim iman dolu göğsüm gibi serhaddim var.
Ulusun, korkma! Nasıl böyle bir imanı boğar,
"Medeniyet!" dediğin tek dişi kalmış canavar?

Arkadaş! Yurduma alçakları uğratma sakın;
Siper et gövdeni, dursun bu hayasızca akın.
Doğacaktır sana va'dettiği günler Hakk'ın...
Kim bilir, belki yarın, belki yarından da yakın.

Bastığın yerleri "toprak!" diyerek geçme, tanı!
Düşün altındaki binlerce kefensiz yatanı.
Sen şehid oğlusun, incitme, yazıktır, atanı:
Verme, dünyaları alsan da, bu cennet vatanı.

Kim bu cennet vatanın uğruna olmaz ki feda?
Şüheda fışkıracak toprağı sıksan, şüheda!
Canı, cananı, bütün varımı alsın da Huda,
Etmesin tek vatanımdan beni dünyada cüda.

Ruhumun senden İlahi şudur ancak emeli:
Değmesin ma'bedimin göğsüne na-mahrem eli;
Bu ezanlar – ki şehadetleri dinin temeli
Ebedi, yurdumun üstünde benim inlemeli.

O zaman vecd ile bin secde eder varsa taşım;
Her cerihamda, İlahi, boşanıp kanlı yaşım,
Fışkırır ruh-i mücerred gibi yerden na'sım!
O zaman yükselerek Arş'a değer, belki, başım.

Dalgalan sen de şafaklar gibi ey şanlı hilal!
Olsun artık dökülen kanlarımın hepsi helal.
Ebediyen sana yok, ırkıma yok izmihlal:
Hakkıdır, hür yaşamış, bayrağımın hürriyet;
Hakkıdır, Hakk'a tapan, milletimin istiklal.

Mehmet Akif ERSOY

SÖĞÜT 2014

**TAVŞANLI
ATATÜRK ANADOLU LİSESİ
YAYIN ORGANIDIR**

ATATÜRK ANADOLU LİSESİ ADINA SAHİBİ

EMİN ERDEN (OKUL MÜDÜRÜ)

YAZI İŞLERİ KURULU

Halil ÇANKAYA (Müdür Yard.)

Recep YAŞA (Müdür Yard.)

Melahat Arslan (Müdür Yard.)

GENEL YAYIN YÖNETMENLERİ

Şerif ÖZBEY (Edb. Öğrt.)

Feyza Özer (Edb. Öğrt.)

YAYIN İNCELEME KURULU

Necati ALPAY (Müdür Baş Yard.)

Öztürk SARI (Edb Öğrt)

Yavuz MAŞALI (Coğ Öğrt)

SEÇİM KURULU

Elif BODUR 12A

Elif Ahsen BALI 12A

Gizem YAZ 11E

Büşra GÖKÇEN 10D

TEKNİK SORUMLU KURULU

Selma SAPMAZ (Bilişim Tek. Öğrt.)

Evren SAVAŞ (Görsel Sanatlar Öğrt)

Ali KAYTAN (İngilizce Öğrt)

Sevgili okuyucularımız,

Bir geleneğe dönüşen ve Tavşanlı Atatürk Anadolu Lisesi'nin simgesi haline gelmiş olan Kültür-Edebiyat Dergisi "Söğüt" ü, yeniden sizlerle paylaşmanın sevincini yaşamaktayız. Bu yıl dergimizin 13. sayısı ile huzurlarınızdayız.

Dolu dolu geçen bir senenin ardından yüreklerimizden dökülüp, kalemlerimize yansıtılabildiğimiz heyecanını sizlerle paylaşmak istedik. Bu sayımızda öğrencilerimizin eğitim-kültür-sanat alanındaki yazılarını, öğretmenlerimizin kendi şiir ve yazılarını, sportif ve kültürel etkinliklerimizi bulacaksınız.

Biz gençlerimizi, işlenmeye hazır bir cevher olarak görüyor, onlara inanıyor ve güveniyoruz. Sorumluluklarının bilincinde olan, çalışkan ve özüne bağlı genç nesiller yetiştirmek en büyük gayemizdir. Onların, buldukları noktadan emin adımlarla daha ilerilere ulaşmalarına yardımcı olmak değişmez hedeflerimizdendir.

Sözü çok fazla uzatmadan ilk günkü gibi büyük bir heyecan ve umutla hazırladığımız dergimizle sizleri baş başa bırakıyoruz.

Her geçen sene ilginin artarak büyüdüğü bu müstesna derginin gelişmesi için bize her türlü imkanı sağlayan Okul Müdürümüz Sayın Emin ERDEN'e, okulumuzdan mezun olup şu anda çeşitli mesleklerde görev yapan kıymetli öğrencilerimizin kurduğu TAL-DER'e, her aşamada değerli katkılarıyla işimizi kolaylaştıran, güzelleştiren öğretmen arkadaşlarımıza, reklamlarıyla maddi desteklerini esirgemenen bütün kurum ve kuruluşlara, dergiyi oluşturma sürecinde yardım etmek için birbirleriyle yarışan bütün öğrencilerimize yürekten teşekkür ediyoruz.

Daha nice sayılarda buluşmak dileğiyle...

Sevgi ve saygılarımızla-SÖĞÜT.

EMİN ERDEN / OKUL MÜDÜRÜ

MERHABA

BİR ÖĞRETİM YILINI TAMAMLARKEN SÖĞÜT DERGİSİNİN 13.SAYISI İLE YİNE BERABERİZ. BİR YILLIK MACERAMIZI SAYFA SAYFA SİZLERE SUNARKEN AYNI ZAMANDA BÖYLE BİR ÇALIŞMAYI SİZLERLE BULUŞTURMANIN MUTLULUĞU VE GURURUNU YAŞIYORUZ.

DEĞERLİ OKUYUCULAR,
GÜNÜMÜZ DÜNYASININ EN POPÜLER KELİMELERİNDEN BİRİ DEĞİŞİMDİR. ZAMANIN DEĞİŞMESİYLE BERABER MEKANLAR, İNSANLAR ARAÇLAR DEĞİŞİR. ANCAK HAYATTA DEĞİŞMEYEN, VARLIĞINI SÜRDÜREN VAZGEÇİLMEZ UNSURLAR DA VARDIR. BUNLARIN BAŞINDA EĞİTİM VE ÖĞRETİMİN GEREKLİLİĞİDİR. ADETA SOLDUĞUMUZ HAVA, İÇTİĞİMİZ SU KADAR LÜZÜMLÜ, VAZGEÇEMEYECEĞİMİZ OLMAZSA OLMAZLARDANDIR EĞİTİM. İNSAN EĞİTİM İLE YÜCELİR, AYDINLANIR VE ÇEVRESİNDEKİLERİ YÜCELTİR, AYDINLATIR. EĞİTİMDE HEDEFE ULAŞMAK İÇİN EMEK, KARŞILIKLI SEVGİ, SAYGI VE GÖNÜL GEREKİR. EĞİTİM VE ÖĞRETİMİ BU ŞEKİLDE BENİMSEYİP UYGULADIĞIMIZDA HEDEFİMİZE ULAŞIR, BAŞARIYI YAKALARIZ. AKSİ HALDE OLDUĞUMUZ YERDE SAYMAYA DEVAM EDERİZ. ONUN İÇİN BİZE DÜŞÜN GÖREV; ÖĞRENCİLERİMİZİ SEVGİ VE SAYGI ÇERÇEVESİNDE EĞİTİM VE ÖĞRETİMLE YÜCELTMEK, AYDINLATMAKTIR. HEDEFİMİZ DÜNYAYA ADALETİ, AHLAKI, TEMİZLİĞİ, MANEVİ DEĞERLERİ VELHASIL BÜTÜN GÜZELLİKLERİ SERGİLEYEN, MİLLETİNE, ECDADINA, TARİHİNE SAHİP ÇIKAN, BÜYÜK FEDAKARLIKLARLA, CANIYLA, MALIYLA, KALEMİYLE, BİLGİSİYLE DÜNYAYA YÖN VERECEK BİR GENÇLİK YETİŞTİRMEKTİR. TAVŞANLI ATATÜRK ANADOLU LİSESİ ÖĞRETMEN VE ÖĞRENCİLERİYLE BU MİSYONLA ÇALIŞMALARIMIZA DEVAM EDECEĞİZ.

SÖĞÜT DERGİSİNİN 13.SAYISININ ÇIKARTILMASINDA BÜYÜK GAYRET SARF EDEN ÖĞRETMENLERİMİZE, ÖĞRENCİLERİMİZE, VELİLERİMİZE, REKLAMLARI İLE DESTEKLERİNİ ESİRGEMEYEN ESNAFIMIZA TEŞEKKÜRLERİMİ SUNARIM. GELECEK SAYILARDA BULUŞMAK ÜMİDİYLE ...

OKULUMUZUN

İDARİ KADROSU

EMİN ERDEN / OKUL MÜDÜRÜ

NECATİ ALPAY / MÜDÜR BAŞ YARD.

RECEP YAŞA / MÜDÜR YARD.

HALİL ÇANKAYA / MÜDÜR YARD.

MELAHAT ARSLAN / MÜDÜR YARD.

OKULUMUZUN

EĞİTİM KADROSU

ŞERİF ÖZBEY
TÜRK DİLİ VE EDB

ÖZLEM SAĞIRBAŞ
TÜRK DİLİ VE EDB

HALUK AŞÇI
TÜRK DİLİ VE EDB

ÖZTÜRK SARI
TÜRK DİLİ VE EDB

FEYZA ÖZER
TÜRK DİLİ VE EDB

ALİ SARI
FELSEFE

MUHARREM TOKTAŞ
TARİH

ERKAN YILDIZ
TARİH

YAVUZ MAŞALI
COĞRAFYA

NURAY GÖKÇAYIR
COĞRAFYA

EROL BİLGİ
MATEMATİK

METİN ÇEVİK
MATEMATİK

BİLAL ÇAKIR
MATEMATİK

ADNAN BAŞOL
MATEMATİK

YILMAZ OĞUZ
MATEMATİK

ŞERİF Y. DOĞRU
MATEMATİK

SERPİL AKBULUT
FİZİK

NURETTİN KARAKÖSE
KİMYA

NEZİHAT KELEŞÇİ
BİYOLOJİ

TUBA YEŞILARSLAN
İNGİLİZCE

İBRAHİM TAŞ
İNGİLİZCE

ESEN ÇETİN
İNGİLİZCE

ESRA KOYUNCU
İNGİLİZCE

ALİ KAYTAN
İNGİLİZCE

YUSUF İLHAN
İNGİLİZCE

SELMA SAPMAZ
BİLGİSAYAR

NESRİN DÜNDOĞDU
ALMANCA

LEYLA PERTEK
DİN KÜL. VE A.B

FATİH AKDEMİR
BEDEN EĞİTİMİ

EVREN SAVAŞ
GÖRSEL SANATLAR

MELTEM ÇAMDAL
REHBERLİK

MEMURLAR

ABDULLAH YAMAN | NERİM K.KISAOĞLU

HİZMETLİLER

HÜSEYİN KARABAYIR

SELAHATTİN ÇOKUYGUN

HASAN DURAN

ARİF YAZ

VELİ GÖKTÜRK

Empty rectangular box for writing.

Empty rectangular box for writing.

Empty rectangular box for writing.

Empty rectangular box for writing.

Empty rectangular box for writing.

Blank rectangular box for class A.

10 A

10 B

Blank rectangular box for class B.

Blank rectangular box for class C.

10 C

10 D

Blank rectangular box for class D.

Blank rectangular box for class E.

10 E

Empty rectangular box for drawing or writing.

11 A

Empty rectangular box for drawing or writing.

11 B

Empty rectangular box for drawing or writing.

11 C

Empty rectangular box for drawing or writing.

11 D

Empty rectangular box for drawing or writing.

11 E

Empty rectangular box for student information.

12 A

12 B

Empty rectangular box for student information.

Empty rectangular box for student information.

12 C

12 D

Empty rectangular box for student information.

Empty rectangular box for student information.

12 E

ÖĞRETMENLERİMİZİN KALEMİNDEN

SİMDİKİ SEVDALIKLAR

Sevmek zor zanaat dostlar...
Gönül birine meyledip, sevdiğini belli edebilmek... Ya da söyleyebilmek...
“Hadi canım oradan. Sen de...” demelerinizi iştir gibiyim sanki. Hemen telaşa kapılmayın. Korkacak bir durum yok. Aşk temasını eline alıp bir usta maharetiyle işleyen İskender Pala romanı çıkmaz bu yazıdan. Haklısınız, belki de o kadar zor olmasa gerek. Nedir ki yani alt tarafı iki kelime, on üç harf. Dile kolay. Yok yok, hakikaten kolay. Yok mudur televizyon dizilerimizde? Önce bir görür, vurulur oğlan kıza. Adına ‘ilk görüşte aşk’ diyecekler ya senaristler. Ondan sebeptir ki hemen ilan-ı aşk sahnesine geçiş yapılmaz. Reytingleri kontrol altında tutmak gerek. Biraz biraz... Yavaş yavaş... Ama biz biliriz vardır illaki o sahne. Süper bir sezon finali olur mesela. Reytingler tavan... Hâşâ , kimsenin ekmeğine göz dikmişliğimiz yok elbette. Rabbim rızıkına bereket versin. Reytinglerine zeval vermesin. Vermesin tabi ki de izleyici hedef kitlesinin masumâne bir ferdi olarak iki çift söz söylemeye hakkım yok mudur? Vardır elbette. Efendim “Nerede o eski aşklar?” serzenişleri içerisinde bizleri hem söyletip hem de aile içi, yahut arkadaşlar arası çarpaz çarpım ilişkilerini nam-ı diğer ‘flört’ olaylarını seyretmek mecburiyetinde bıraktıkları kanısındayım. Normal olan buymuş gibi. “Seyretmezsin olur biter” dedi ön sıradaki boynunda fuları, ağzında piposuyla top sakallı orta yaşlı entelektüel bir bay. Haklı...

Gel gelelim bunların gençliğe yansımalarıdır asıl temel derdimiz. Çok tabii beşeri bir duygu olan sevmek -ya da karşı cinse duyulan muhabbet- önu alınamaz bir suistimaller zincirine dönüşmüş durumda. Çok mu abarttık ne? Hadi zinciri söyleyelim peki . Bir tebessümle hafiften ‘leyla’ olmuş bir gencin yanında her daim kendinden emin ve de özgüven abidesi “Kanka seviyosan git konuş bence” diyen bir dost illaki vardır. (Daha sonraları aynı dost “boşver kanka,kendi kaybeder” diyecektir.) İşte bu itici güç bir nişandır ve bunun üzerine daha da söylenecek söz yoktur. Gidip konuşmalıdır. Sahi nişan demişken bir de yüzük takanlarımız oldu değil mi? Ne oldu o yüzükler? Mektuplar, yazışmalar, bakışmalar, kesişmeler, görüşmeler ve de el ele tutup gezmeler... Ne yapsın canım çocuklar içinde mi tutsunlar? Aşık olmuşlar. Hiç yani... Tutmasınlar tabii ki. Lakin bileği incinen birine “Kırık değildir o. Kırık olsa yerinde duramazsın” diyen halk içi operatör doktor edasıyla olaya müdahale etmem gerek. Aşk değildir o, aşık olsan yerinde duramazsın! Çünkü sıralara isim kazımalar, küçük kağıtlara not yazıp çantasına atmalar, arkadaşlardan telefonunu bulup cevapsız çağrı bırakmalar ya da evlerin önüne SÇS(Seni çok seviyorum bilmem ne) vs. yazmalar pek anlatamıyor sanki bizlere sevmeleri. ‘Şirler pençe-i kahrımdan olurken lerzan Bir gözleri ahuya zebun etti beni felek’ (Benim gücümün korkusundan aslanlar (bile) titrerken, felek beni bir ahu gözlü sevgiliye esir etti.) diyebilen bir Sultan Selim Han anlatıyor belki de sevdanın insana nasıl gelip vurduğunu. Mânâdaki doluluk cezbediyor belki de bizleri.

Cihan padişahının nasıl da bir güzel karşısında zayıf düştüğünü anlatıyor. Ama anlatıyor yani... Sahi Osmanlı'da sadece Hürrem-Kanuni aşkı yok muydu? Nereden çıktı ki şimdi Sultan Selim? Yahut vardysa nereden bilelim. Dizisi çıktı da biz mi seyretmedik. Olmaz mı efendim hiç.

'Gül yüzünde görelî zülf-i semensây gönül
Kuru seydâda yiler bîser ü bîpay gönül
Demedim ben sana dolaşma ana hây gönül
Vay gönül vay bu gönül vay gönül ey vây gönül'
Sevda elinden 'Vay' etmelerini dizelere döken Ahmed Paşa anlatır belki de bizlere tek taraflı sevmenin ne demek olduğunu. Adına platonik aşk dedikleri şeye uğramış,mütemadiyen intihara meyilli günümüz aşıklarına da mikrofon uzatmalı elbette. "Ben onsuz yaşayamam","Ölürüm,canıma kıyarım." vesaire klişe cümlelerden öte vardır illaki bir kaç kelamı. Yok mudur?

Sağlık olsun...

Konu sevda olunca Fuzûlî üstadı es geçmek olmaz tabii ki. Bizler deriz ya hani yemeden içmeden kesilmeler. Hani uykusuzdur geçen geceler. Hani dalgındır bakışlar. Heh işte ondan...
'Şeb-i yeldâyı müneccimle muvakkit ne bilir,
Mübtelâ-i gama sor kim geceler kaç saat'
(En uzun gecenin hangisi olduğunu takvim yapanlar ve yıldız ilmi ile uğraşanlar ne bilsin! Aşk yüzünden gam müptelası olmuşa sorun ki geceler kaç saattir!)
Önceleri sms yokmuş ,dakika-kontör yokmuş. Seven adam "özledim :/" yazıp gönderemezmiş maalesef. Alır eline kağıt kalemi duygularını dizelere dökermiş demek ki. İki cümle anlatmaya yetmiş sevdaya düşmüş birinin uykusuz geçen gecelerini. Elbette ki bunlar konuyu başlı başına ele alıp tamamen kavramamıza yardımcı olamaz lakin küçük de olsa bir bakış açısı kazandırır. Mevzuya nasıl yaklaşmamız gerektiği noktasında küçük küçük öğütler verebilir belki de. İster aradan geçen bunca zaman diyelim, isterse eldeki imkanların yetersizliği diyelim ama iki çağ arasındaki sevdaları kıyaslamak gerekirse mânâ adına aradaki fark epey büyük. Belki de uzay çağında hep bir aceleci olmamızdır buna sebep olan. Bilinmez...
Eskilerde varmış gene ne varsa. Belki de eskilerde olmak lazımmiş. İki haftada bir sevgili değiştirmelere nispeten bunu söylemek çok da zor olmasa gerek. Günümüz sevdalarını anlatan hiç mi eli yüzü düzgün bir örnek yok ya da günümüz aşıkları bu kadar mı kararsız ki eleştirip durduk o kadar. Tabii ki de değil. Az kitap okumasından dolayı şarkı sözlerini yazarken pek kelime bulamamış lakin doğru bir tespitte bulunmuş olan bir şarkıcımızın dediği gibi: lay lay lom galiba bize göre sevmeler...

FEYZA ÖZER
TDE Öğretmeni

BERCESTE BEYÜTLER

Eğer maksud eserse, mısra-ı berceste kafidir ! ~~KOCA RAGIP PAŞA~~
(Eğer maksat eser vermekse, bazen tek bir mısra bile kafidir...)

Ne yanar kimse bana âteş- i dilden özge

Ne açar kimse kapım bâd-ı sabâdan gayrı ~~FUZULİ~~

(Bana, ne gönül ateşinden başka kimse yanar; ne de sabah yelinden başka kimse benim kapımı açar.)

Garibindir anı hoş tut, efendim işte biz gittik,

Gönül derler ser-i kûyunda bir divanemiz kaldı ! ~~HAYALİ BEY~~

(Onu hoş tut, garibindir, efendim. İşte biz gittik. Senin yanında sadece gönül denilen bir deli divanemiz kaldı.)

Ger ben ben isem, nesin sen ey yâr

Ger sen sen isen, neyim men-i zâr ~~FUZULİ~~

Nesimi'ye sordular kim yârin ile hoş musun?

Hoş olam ya olmayayım, ol yar benim kime ne? ~~NESİMİ~~

Çok insan anlayamaz eski musikimizden

Ve ondan anlamayan, bir şey anlamaz bizden ~~YAHYA KEMAL~~

Kimsesiz kimse yok, herkesin var bir kimsesi

Kimsesiz kaldım yetiş, kimsesizler kimsesi ~~RUŞENİ~~

Aşk mıdır ki boynuma takıp belâ zincirini

Gezdirip Mecnun gibi âlemde rüsva eyleyen ~~MUHİBBİ (Kanuni Sultan Süleyman)~~

Arif isen bir gül yeter kokmağa

Cahil isen gir bahçeye, yıkmağa ~~LAEDRİ (ANONİM)~~

Avazeyi bu âlemde Davud gibi sal

Baki kalan bu kubbede hoş bir seda imiş ancak ~~BAKİ~~

Mecnun ile bir mektebi-i aşk icre okuduk

Ben Mushaf'ı hatmettim, o Leyli'de kaldı. ~~FUZULİ~~

Ben akıldan isterim delalet

Aklım bana gösterir dalalet. ~~FUZULİ~~

(Dalalet: "sapma, yanlış yolda gitme; delalet: Yol göstermek, kılavuzluk)

Gülü vermem için gülü vermem mi gerek

Haydi, gülüm gülüver de, gülü vereyim. ~~HAVACE~~

Gül, gül dedi bülbüle, gül gülmedi gitti

Gül bülbüle, bülbül güle, yar olmadı gitti ~~FUZULİ~~

Millet, vatan ve din ona-ömrünce- verdi güç

Ay gökyüzünde birdi, onun bayrağında üç. ~~A. NİHAT ASYA~~

Bende yok sabr ü sukûn, sende vefâdan zerre

İki yokdan ne çıkar fikr idelim bir kere ~~NABİ~~

Güzellerde vefa olmaz demek yanlışdır ey Baki,

Olur vallahi billahi hemen "yalvarı" görsünler. ~~BAKİ~~

(yalvar:1. yalvarmak, 2. Eski bir İran parası)

Ölmek değildir ömrümüzün en feci işi
Müşkül budur ki ölmeden evvel ölür kişi ~Y. KEMAL BEYATLI~

Allah'a sığın şahs-ı halîmin gazabından
Zira yumuşak huylu atın çiftesi pek olur ~ZİYA PAŞA~
(*şahs-ı halim: yumuşak yaratılışlı, sakin kişi*)

Ayinesi iştir kişinin, lafa bakılmaz,
Şahsın görünür, rütbe-i akli eserinde ~ZİYA PAŞA~

Padişah-ı âlem olmak bir kuru kavga imiş
Bir veliye bende olmak cümleden âlâ imiş ~YAVUZ SULTAN SELİM~
(*bende:köle,kul*)

İlim meclisine girdim kıldım talep
İlim tâ gerilerde kaldı "ila edeb illa edeb" ~FİGÂNİ~

Cihân-ârâ cihân içredür ârâyı bilmezler
O mâhiler ki deryâ içredür deryâyı bilmezler ~HAYÂLİ~

(*Cihanı süsleyen (Allah) cihanın içindedir ama (insanlar) aramayı bilmezler; Denizin içinde olduğu halde denizden habersiz balıklar gibi.*)

Şeb-i yeldayı müneccimle muvakkit ne bilir
Müptela-yı gama sor kim geceler kaç saat ~FUZULİ~

(*En uzun geceyi (21 aralık) müneccim veya muvakkit nerden bilsin, sen asıl gama, kedere düşmüş kişiye sor gecelerin kaç saat olduğunu.*)

Ne dünyadan safa bulduk, ne ehlinden ricamız var
Ne dergâh-ı ilâhîden başka ilticamız var ~NEF'İ~

O gül endam bir al şâle bürünsün yürüsün
Ucu gönlüm gibi ardınca sürünsün yürüsün ~YENİŞEHLİ AVNİ~

Doğru olursan ok gibi yabana atarlar seni
Eğri olursan yay gibi ellerde tutarlar seni ~LÂEDRİ (ANONİM)~

Kim kazanmazsa bu dünyada bir ekmek parası
Dostunu yüz karası, düşmanının maskarası ~MEHMET AKİF ERSOY~

Bu dünyayı seninle sevmişim ben
Benim sensiz bu dünyâ nemdir ey dost ~KANI~

Yine zevrak-ı derûnum kırılıp kenâre düştü
Dayanır mı şişedir bu reh-i sengsâre düştü ~ŞEYH GÂLİP~

(*Gönül gemisi, yine parçalanıp kıyıya vurdu. Bu gönül, incecik bir cam... Taşlık yola düş-
tüğünde kırılıp parçalanmaması, taş kalpli bir sevgilinin sert sözleriyle parçalanmaması
mümkün müdür?*)

*Ger derse ki Fuzûlî, "güzellerde vefâ var"
Aldanma ki şâir sözü elbette yalandır ~FUZÛLİ~

Derleyen: Şerif ÖZBEY
TDE Öğretmeni

Düzenen

Sorgulayan

Çözümleyen

NESİLLER

SORU 1) 2000 yılı ; $2000 = 398 + 399 + 400 + 401 + 402$ şeklinde ardışık tamsayıların toplamı şeklinde yazılabilir.

2001 yılı ise ; $2001 = 1000 + 1001$ şeklinde ardışık iki tamsayının toplamı şeklinde ifade edilebilir.

2000'den 2999'a kadar bir yıl hariç tüm yıllar ardışık tamsayıların toplamı şeklinde yazılabilir. Hangi yıl ardışık tamsayıların toplamı şeklinde yazılamaz ?

SORU 2) Bir kitaba sayfa numaraları verilirken 689 adet "1" rakamı kullanılmıştır. Bu kitap kaç sayfadır?

SORU 3)

Aşağıdaki sayılar belli bir kurala göre sıralanmıştır. Buna göre soru işaretinin yerine hangi sayı gelecek?

3, 6, 6, 16, 15, 24, ?, ...

SORU 4)

Aşağıda şifrelenmiş beş harfli sözcüğü bulunuz.

ACYCOTFLOY

CEVAPLAR

1) 2048

2) 1234

3) 28

4) BARIŞ

TEKNOLOJİ ZİHNİMİZİ

TEMBELLESTİRİYOR MU?

Dijital dünya ve internetin hızla gelişmesi “bilgi edinme” şeklimizi de değiştirdi. Bazı arama motorlarının isimleri günlük hayatta “aramak” anlamında kullanır hale geldi.

Columbia Üniversitesi’nden psikolog Betsy Sparrow’un1 başını çektiği ve Harvard Üniversitesi katkılı bir son araştırma “bilgi edinme” şeklimizin son detaylarını kurcalıyor.

Araştırmada deneklere farklı sorular sorulmuş.2 Katılımcılara “Bir devekusunun gözü beyninden büyüktür” yazısı yazdırılıyor ve bazılarında bu bilginin bilgisayarda saklanacağı söylenirken bazılarında da bilginin silineceği söyleniyor. Sonuç olarak bilgilerin silineceği söylenen katılımcılar yazılanları daha iyi hatırlamış.

Tracy Packiam Alloway’in yaptığı araştırmada ise karşımıza dijital teknolojinin beynin çalışma şeklini değiştirdiği sonucu çıkıyor.

İhtiyacımız olan tüm bilgilerin, bu kadar kolay ulaşılabilir bir biçimde elimizin altında olması aslında ilk bakışta göze hoş geliyor ancak uzun vadede düşündüğümüz zaman, bilgiye ulaşmanın yolunun doğru olup olmadığı tartışılıyor.

Columbia Üniversitesi’ndeki uzmanlar bunun insanların artık bilmedikleri bir şeyle karşılaştıklarında bunu internette aratma refleksi geliştirmelerine bağlıyor.

Deneyin bir diğer bölümü de hayli kayda değer sonuçları gözler önüne seriyor. Denekler, bilgisayarda yazdıkları basit bir cümlenin silinebileceği endişesini taşıyorsa bu cümledeki bilgiyi hatırlamak için daha çok çaba harcıyor. Ama örneğin bilgisayarda bir klasörde bu bilgiyi saklayabileceklerini biliyorlarsa unutma eğilimi gösteriyorlar.

Uzmanlar, çalışmadan çıkan bir sonucu “Bilgiyi değil, o bilgiyi nerede bulabileceğimizi aklımızda tutuyoruz” diye özetliyor. Bir başka deyişle, internet arama motorlarına güvenen insanoğlu, hafızasını eskisi kadar zorlamıyor ve zihinler giderek tembelleşiyor.

Einstein’in bir sözü var : “Never memorize something that you can look up”. “Ulaşabileceğiniz hiçbir şeyi ezberlemeyin”. Onun anlayışına göre bilim adamı olmak, bilgi taşıyıcısı olmak değildi ve insan kolayca ulaşabileceği bilgileri gerekli olmadıkça ezberlememeliydi.

Yapılan araştırmalarının sonuçlarına göre insan beyni, interneti bir harici disk gibi görüyor. Yani insanlar, ellerinin altında mevcut bir bilgi kaynağı var gibi davrandıklarından, internette ki bilgilerin büyük kısmını önemsemeden okuyorlar. Bu olgu insanların, bilgileri hatırlayamamasına yol açıyor ve tekrar ulaşma ihtiyacı hissettiklerinde hemen arama motorları kullanmasına neden oluyor. İnternet bağlantısının kopması ile arkadaşların kaybedilmesi eşit tutuluyor.

Kısacası internet ve arama motorları bizi tembelleştirmiyor; bilgi edinme ve hatırlama şeklimizi değiştiriyor.

1 Ayrıca Betsy Sparrow’un internetin hafıza üzerindeki etkilerini anlatan sesli dosyasına ulaşmak için:

<http://www.sciencemag.org/content/333/6043/776/suppl/DC2>

2Yapılan deneylerin detaylı verileri için: <http://www.wjh.harvard.edu/~wegner/pdfs/Sparrow%20et%20al.%202011.pdf>

Kaynaklar:

<http://www.psychologytoday.com/blog/dont-delay/201204/can-you-make-yourself-smarter-only-if-you-try>

<http://news.columbia.edu/googlememory>

İYİ HİSSETMEK

Şimdi yazıyı okumaya başladığınız eğer tekrar başlığa dönün ve bu kez önce gülümseyin sonra yeniden başlayın okumaya. Şimdi daha iyi hissediyor olmalısınız. Biyolojik olarak baktığımızda küçük bir kas hareketi. Oysaki iyi hissetmenin ve hissettirmenin en etkili yollarından biri. Hele ki en güzel selam ifadeleriyle birleşince samimiyetle saygının kıvamını tutturur bize.

Beden dilinin mucizevî etkilerinden biridir gülümseme, yan etkisi olmayan bir ilaçtır denilir onun için. Tanıştığınız birinin gösterdiği tebessümü hayal edin, samimiyeti adına ilk işaretler sizin için. Sıradan gelen ifadeler aslında ne çok anlam katar hayatımıza, önemsendiğinizi hissedersiniz mesela. Sabah sınıfta karşılaştığınız arkadaşınızın, yolda karşılaştığınız öğretmeninizin, mesai arkadaşınızın, her gün simit aldığınız fırındaki amcanın, üst kat komşunuzun size selam vermediğini düşünün aklımıza ne çok şey gelir dimi bir şey mi oldu ki, bilmeden yanlış bir şey mi söyledim acaba, canı mı sıkın... daha da çoğaltabileceğimiz bir sürü şey; oysa onlardan gelen sıcak bir tebessüm sadece bir şeyi akla getirir ve iyi hissedersiniz. Ben sana değer veriyorum, seni görüyorum ve önemsiyorum mesajlarını kapıverirsiniz karşı taraftan. Sanırım bugünkü zamanda en çok istediğimiz şeylerden biri iyi hissetmek. Buna bu kadar ihtiyacımız olduğunu düşünürken en değerli gördüğümüz sıcak bir tebessümü eksik eder olduk yüzlerimizden. Yaşamın günlük karmaşasında hep bir şeylere yetişme kaygısıyla günlerimizi geçirirken; gülümsemeyi belli zamanlara sıkıştırıp dar kalıplara aldık. Çocukluğumuzdan bugüne gülümseme oranımızda azalma olduğu aşikar. Yetişkinliğin verdiği olgunluğu yakalamayı çabalarken belki de içimizdeki çocuğu fazla dizginler olduk. Bazen sadece saygın ve otoriter olmak adına takındığımız yüz ifadesi bir zaman sonra yorucu bir hal alır ve içimizdeki sese fıslar: Biraz gülümse... Gülümsemek aynı zamanda bulaşıcıdır; sürekli somurtkan ve birçok şeyden yakınan biriyle birlikte vakit geçirdiğinizde bir süre sonra istemsiz olarak sizde öyle hissetmeye başlarsınız.

Aksi durumda size gülümseyen biriyle vakit geçirmek iyi hissetmenizi sağlar ve o kişiye kızma ihtimaliniz daha zordur. Peki diyebilirsiniz ki üzgün olduğumuz anlarda işe yaramaz ki bu... Mantıkdışı inançlarımızdan biridir bu aslında. Bu kareye tersten baktığımızda gülümsemediğimizde dış koşulları daha da zorlaştırıyor olamaz mıyız? Beden dilimizin zihnimize dolayısıyla duygularımıza etkileri yadsınamaz. Bedenimiz hissetmek istediği duyguya büründüğünde zihinde böyle algılamaya başlar. California Üniversitesi Tıp Fakültesi Profesörlerinden Dr. Paul Ekman'ın bilim dergisi Science'deki bir makalesinde: "Eğer bir insan, gerçekte o duyguyu hissetmese bile, yüz hatlarını o duyguyu hissettiği zamanki duruma getirirse, vücudu gerçekten o duyguyu hissediyormuş gibi tepki gösterir. Kaşlarınızı çattığınızda, beyniniz buna neden olan durum gerçekten varmış gibi tepki gösterir ve ona uygun sıkıntılı bir ruh durumu ortaya çıkar. Gülümserseniz, mutlu olursunuz..." der. Tabii iş sadece beden dilini değiştirmek değildir; ama zihni etkileyen etmenlerden biridir aynı zamanda. Duruşunuzu düşünün mesela sürekli öne eğimli duruyorsanız bu yorucu bir durumdur aslında. Fiziksel bir rahatsızlığınız yoksa omuzlarınızdaki yükün ne kadar ağır olduğu mesajını verir, oysa dik bir duruş özgüven ve iyi hissetmenin mesajını verir hem kendinize hem de çevrenize.

Bir gülümseme alın :)

Bazen de fark etmeden gülümsersiniz hayatta. Hoşuma giden bir durumda, bir espride, bir muziplik olduğunda, o anda aklımıza gelen bir anıyı hatırladığımızda, dudaklarımız hafifçe yana kayıverir. Fark etmeden gülümsediğimizi nasıl mı anlarız: İyi hissederiz.

MELTEM ÇAMDAL
Rehber Öğretmen

“-MIŞ” GIBI YAPMAK

Riya; iş, söz ve davranışlarda gösterişe yer verme; bir iyiliği veya salih bir ameli Allah'ın rızasını kazanmak niyetiyle değil, insanların beğenisi için yapma. Bu davranışta bulunan kimseye riyakâr veya mürâî denir.

Riya, insanlar arasında manevî nüfûz, şan ve şöhet, maddî çıkar sağlamak için yapılır. Dünyaya âit bu tür maddî ve manevî çıkarları elde etmek, dinin insanlar tarafından kutsal değerlere karşı beslenen bağlılık ve hürmet duygularının âlet edilmesi, riyanın en kötü şeklidir. Bu tür davranışlar, hilekârlık ve yalancılıktır. İnsan şeref ve haysiyetine hakarettir. Bazı zayıf karakterli insanlar, ya bir dünyalık elde etmek, ya bir makama çıkmak ya da şöhrete ulaşmak için başkalarına ve özellikle amacına ulaşmada ilgili kimselere şirin görünmeye çalışırlar. Onların hoşuna gidecek davranışlarda bulunurlar. Oldukları gibi değil de yaranmaya çalıştıkları kişilere göre görünürler, ortama göre hareket ederler. Riyanın her çeşidi ahlaksızlık olduğu halde, ibadetlerde riyakâr olmak çok daha büyük bir ahlaksızlıktır. Rasûlüllah Efendimiz;” Muhakkak ki, sizin için en çok korktuğum şey, küçük şirk, yani riyadır, “ (Tirmizi, Hudut, 24) buyurmuştur. İbadet, Allah için yapılır. Allah'ın rızası dışında bir amaçla; gösteriş olarak ibadet yapmak, Allah rızasını ortadan kaldırır. Gösteriş için ve bir çıkar düşüncesiyle Kur'ân okumak, namaz kılmak, oruç tutmak, zekât vermek, hacca gitmek, sadaka vermek, ibadetleri boşa çıkarır.

Allah Teâlâ :“Ey iman edenler! Sadakalarınızı, insanlara gösteriş için malını harcayan, Allah'a ve âhîret gününe inanmayan kimse gibi başa kakmak ve eziyet etmek suretiyle boşa çıkarmayın. Çünkü onun bu gösterişinin hâli, üzerinde az bir toprak bulunan bir kaya parçasının hâline benzer ki, ona şiddetli bir yağmur isabet edince üzerindeki toprağı temizleyip kendisini katı bir taş hâlinde bırakır” (el-Bakara, 2/264) buyurmuştur. Şu halde, Allah'ın emrini ve rızasını düşünerek değil de, dindar görünmek için ibadet etmek, âlim ve bilgili desinler diye ilimle uğraşmak, cömert tanınmak için zekât ve sadaka vermek, riyadan ibaret kötü bir davranışın ötesinde bir anlam ifade etmemektedir. Yine Rasûlüllah şöyle buyurmuştur: “Her kim duyulsun diye bir iş işlerse, Allah onun kıymetsizliğini duyurur. Her kim gösteriş olsun diye bir iş yaparsa, Allah da onun gösteriş yapmasını ve değersizliğini ortaya çıkarır” (Müslim, Zühd, 38); “Şüphesiz riya şirktir” (İbn Mace, Fiten, 16).

HzAli(r.a.)debukonudaşöyle demiştir:‘Riyâkârkişinin üç özelliğivardır:Yalnızkaldığızaman tembelleşir,halkarasında dinçleşir.Övülürse amelini artırır,yerilirse azaltır’

~ ~ RİYANIN DERECELERİ ~ ~

İmam Gazâlî, riyanın dört derecesini saymaktadır:

1. En ağır riya çeşidi; hiçbir sevap beklentisi olmadan gösteriş için ibadet etmek. İnsanların yanında abdestsiz namaz kılmak gibi.
2. Biraz Allah rızası için olsa da başkalarının yanında yapıyor gözükmek, tek başına olduğunda yapmamak.
3. Gösteriş ve sevap niyeti eşit olan davranışta bulunmak. Bu şekilde amel işleyenin ameli boşa gider.
4. İbadetini insanların duymasından sonra daha da artırmaktır. Böyle birisi, bu insanlar duymasa da ibadetini yapar. Ancak riya endişesi içinde yapmak da hatadır.

Riyâ'nın açık ve kapalı olanı vardır. Kişiyi ibadete sevk eden riyâ, açık riyâdır. Özellikle bir karşılık bulmak için yapılan ibadetler, daha da açık riyâdır. Kapalı riyâ kişiyi ibadet ve amele sevk etmese de ameli kolaylaştırır. Örneğin her gece güçlkle gece namazına kalkan kimsenin, misafirin yanında daha çabuk ve kolaylıkla namaza kalkması kapalı riyâdır. Bu kimse yalnız misafirin görmesi için namaza kalkmıyor ama misafirin görmesi, namaza kalkışını kolaylaştırıyor. Belki o yüzden biraz erken kalkıyor. Bundan da kapalı, amelde hiç rolü olmayan, kalpte gizlenen riyâdır. Her zaman yaptığı ibadeti halkın görmesini istemesi kapalı bir riyâdır. Çoğu kul vardır ki ihlâslıdır, riyâdan hoşlanmaz. Çok ibadet eder ama insanlar onun ibadet ettiğini öğrenince buna sevinir, içi rahat eder.

İşte insanlar ibadet ettiğini gördüğü zaman duyduğu bu sevinç kalpteki bugizli riyâdan kaynaklanmaktadır. Çünkü insanların görmesiyle hiç ilgilenmeseydi, onların görmesinden sevinç duymazdı. Riyâ, kalpte ateşin çakmak taşında gizlenmesi gibi gizlidir. Bu gizli riyâ, insanlar ibadetini gördüğü zaman kişiye ferahlık verir. O kişi bu durumda içinde uyanan sevinci reddetmelidir. Eğer reddetmezse bu hal, gizli riyâ damarını besler, kuvvetlendirir, harekete geçirir, kişiyi daha açık riyâyâya, amelini açıkça söylemese de üstü kapalı anlatmaya sevk eder. Belki sözle bir şey söylemez ama ibadetini gösterecek davranışlar yapar: Boynu bükme, sesi kısma, ağlama vs. gibi.

~ ~ HADİS-İ ŞERİFLERDE RİYA KONUSU ~ ~

Resûlullah (s.a.s.) şöyle buyuruyor:

“ Kıyamet günü hesabı ilk görülecek kişi, şehit düşmüş bir kimse olup huzura getirilir. Allah Teâlâ ona verdiği nimetleri hatırlatır, o da hatırlar ve bunlara kavuştuğunu itiraf eder. Cenâb-ı Hak:

- “Peki, bunlara karşılık ne yaptın?” buyurur.

- “Şehid düşünceye kadar senin uğrunda cihad ettim” diye cevap verir.

- “Yalan söylüyorsun. Sen, “Ne babayiğit adam!” desinler diye savaştın, o da denildi” buyurur. Sonra emrolunur da o kişi yüzüstü cehenneme atılır. Bu defa ilim öğrenmiş, öğretmiş ve Kur’an okumuş bir kişi huzura getirilir. Allah ona da verdiği nimetleri hatırlatır. O da hatırlar ve itiraf eder. Ona da:

- “Peki, bu nimetlere karşılık ne yaptın?” diye sorar.

- “İlim öğrendim, öğrettim ve senin rızan için Kur’an okudum” cevabını verir.

- “Yalan söylüyorsun. Sen “âlim” desinler diye ilim öğrendin, “ne güzel okuyor” desinler diye Kur’an okudun. Bunlar da senin hakkında söylendi” buyurur. Sonra emrolunur o da yüzüstü cehenneme atılır. (Daha sonra) Allah’ın kendisine her çeşit mal ve imkân verdiği bir kişi getirilir. Allah verdiği nimetleri ona da hatırlatır. Hatırlar ve itiraf eder.

- “Peki ya sen bu nimetlere karşılık ne yaptın?” buyurur.

- “Verilmesini sevdiğin, razı olduğun hiç bir yerden esirgemedim, sadece senin rızânı kazanmak için verdim, harcadım” der.

- “Yalan söylüyorsun. Hâlbuki sen, bütün yaptıklarını “ne cömert adam” desinler diye yaptın. Bu da senin için zaten söylendi” buyurur. Emrolunur bu da yüzüstü cehenneme atılır. ”

Bir defasında Nebiyy-i Ekrem (s.a.s.) Efendimiz söyle buyurdular:

- "Sizin hakkınızda en çok korktuğum şey küçük şirktir." Ashab-ı Kiram dediler ki:
- "Ya Resûlallah, küçük şirk nedir?" Resûlullah (s.a.s.):
- "Riyadır. Yani başkalarına gösteriş için ibadet yapmaktır. Allahu Teala, kıyamet günü herkesin amelinin karşılığını verirken, insanlara gösteriş için ibadet yapanlara şöyle der: "Dünyada kendileri için gösteriş yaptığınız kimselere gidin. Bakın bakalım onların yanında size verecekleri bir şey bulabiliyor musunuz?" (Ahmed b. Hanbel, Müsned, V, 428)

Şeddad b. Evs, Efendimiz (s.a.s.)'in

- "Ümmetim hakkında iki şeyden korkuyorum: Şirk ve gizli şehvet." uyarısı üzerine:
- "Ey Allah'ın Resülü! Senden sonra ümmetin Allah'a ortak mı koşacak?" demiş, Efendimiz (s.a.s.) de:
- "Evet, ama onlar Güneş'e, Ay'a, taşa ve puta tapmayacaklar. Fakat amelleri ile gösteriş yapacaklar" buyurmuştur. (Ahmed b. Hanbel, Müsned, IV/124)

Kendisinde riya hastalığı olan kimseler, bunun nedenlerini tam olarak teşhis ettikten sonra kendi nefisleriyle mücadeleye girmeli ve kendi üzerlerinde şu alıştırmaları yapmalıdır:

- Övüldüğü zaman sevinmemeli, bunun aksine üzülmelidir.
- İnsanların kendisini yermesinden korkmamalı ve buna kızmamalıdır.
- Dünya nimetlerine doymazlığı terk etmeli kanaatkâr olmalıdır.
- Zenginler ve mevki sahipleri yerine yoksullarla beraber olmalıdır.

Ancak farz ve vacip ibadetlerin yapılması ile haram ve mekruhların terk edilmesi riya değildir. Örneğin, yer ve zaman ne olursa olsun Müslüman bir kimsenin namazını kılması, orucunu tutması, hacca gitmesi, zekâtını vermesi, kurban kesmesi vs. ibadetleri açıkça yerine getirmesi riya olarak düşünülemez. Çünkü bu ibadetler, bir Müslüman'ın her yerde ve zamanda zaten yapmak zorunda olduğu mükellefiyetlerdir. Aynı şekilde içki içmek, kumar oynamak, zina yapmak, faiz yemek gibi haram, mekruh ve şüpheli şeylerden kaçınması da Riya olarak değerlendirilemez.

Leyla PERTEK

Din Kültürü. Ve Ahlak Bil.Öğrt.

HAVE FUN

Patient: Doctor! You've got to help me! Nobody ever listens to me. No one ever pays any attention to what I have to say.

Doctor: Next please!

Hasta: Doktor! Bana yardım edin. Hiç kimse beni dinlemiyor. Benim söylediklerimi hiç kimse dikkate almıyor.

Doktor: Sıradaki lütfen!

Çeviren Süleyman ŞENER

A : Why are you crying ?

B : The elephant is dead.

A : Was he your pet ?

B : No, but I'm the one who must dig his grave.

A: Neden ağlıyorsun ?

B : Fil öldü de ondan.

A : Senin evcil hayvanın mıydı ?

B :.Hayır ama mezarını kazması gereken kişi benim.

Çeviren Esra Deniz GÜLTEKİN

Father : What did you do today to help your mother ?

Son : I dried the dishes .

Daughter : And I helped pick up the pieces.

Baba : Bugün annenize yardım için ne yaptınız ?

Oğul : Ben bulaşıkları kuruladım.

Kız : Ve bende kırılan parçaları topladım.

Çeviren Süleyman Hilmi DEMİREL

Customer: Excuse me, but I saw your thumb in my soup when you were carrying it.

Waitress: Oh, that's okay. The soup isn't hot.

Müşteri: Af edersiniz, ama tabağımı taşıırken başparmağınız çorbamın içine girdi.

Garson: Önemli değil, çorba sıcak değildi.

Çeviren Zeliha DEĞİRMEN

It was Christmas and the judge was in a benevolent mood as he questioned the prisoner. "What are you charged with?" he asked. "Doing my christmas shopping early." replied the defendant. "That's no offense." Replied the judge "How early were you doing this shopping?" "Before the store opened." Countered the prisoner.

Noel zamanıydı ve yargıç hayırsever bir ruh halindeydi. Tutukluya sordu. "Neyle yargılanıyorsun?" dedi. "Noel alışverişimi erkenden yapıyordum." Diye cevapladı zanlı. "Bu suç değil." dedi yargıç. "Alışverişini ne kadar erken yapıyordun?" "Dükkan açılmadan önce." diye karşılık verdi tutuklu.

Çeviren Reyhan ÇELİKTEN

The teacher to a student : Conjugate the verb 'to walk' in simple present .

The student : I walk , you walk, she walk.

The teacher : Quicker please!

The student : I run, you run, she run.

Öğretmen Öğrenciye: Yürümek fiilini geniş zamanda çekimle.

Öğrenci : Ben yürürüm, sen yürürsün, o yürür...

Öğretmen : Daha hızlı lütfen!

Öğrenci : Ben koşarım, sen koşarsın, o koşar...

Çeviren Esranur EFE

Man : I want to share everything with you .

Woman : Let's start from your bank account.

Adam: Seninle her şeyi paylaşmak istiyorum.

Kadın: Hadi o zaman banka hesabından başlayalım.

Çeviren Zeliha KOÇ

Three mice are being chased by a cat. The mice were cornered when one of the mice turned around and barked, "Ruff, Ruff!". The surprised cat ran away scared. Later when the mice told their mother what happened, she smiled and said, "You see, it pays to be bilingual."

Üç fare kedi tarafından kovalanır. Fareler köşeye döndüğünde onlardan birisi arkasını döner ve havlar. "Hav, hav, hav!" Kedi şaşırır, ürkekçe koşarak gider, sonra fareler annelerine ne olduğunu sorar, o da gülümser ve "Görüyorsunuz, iki dil bilmek işe yarar" der.

Çeviren Esra BAŞYİĞİT

Two boys were arguing when the teacher entered the room.

The teacher says, "Why are you arguing?"

One boy answers, "We found a ten dollar bill and decided to give it to whoever tells the biggest lie."

"You should be ashamed of yourselves," said the teacher, "When I was your age I didn't even know what a lie was."

The boys gave the ten dollars to the teacher.

İki çocuk öğretmen sınıfa girdiğinde tartışıyorlardı.

Öğretmen 'Neden tartışıyorsunuz' dedi.

Çocuklardan biri cevap verdi: 'Biz on dolar bulduk ve en büyük yalanı söyleyene bu parayı vermeye karar verdik.'

'Kendinizden utanmalısınız' dedi öğretmen. 'Ben sizin yaşınızdayken yalan nedir bilmezdim' Ve çocuklar 10 doları öğretmene verdi.

Çeviren Ahsen ÖZTÜRK

Girl: You would be a good dancer except for two things.

Boy: What are the two things?

Girl: Your feet.

Kız: İki şey olmasaydı iyi bir dansçı olabilirdin?

Erkek: O iki şey ne?

Kız: Ayakların.

Çeviren Burcu YÜRÜTEN

Patient : Doctor,I think that I've bitten by a vampire.

Doctor : Drink this glass of water.

Patient : Will it make me better ?

Doctor : No,but I'll be able to see if your neck leaks.

Hasta : Doktor sanırım bir vampir tarafından ısırıldım.

Doktor : Bir bardak su iç.

Hasta: Bana iyi mi gelecek bu ?

Doktor : Hayır ama eğer ısırıldıysa oradan su sızar anlamış oluruz ısırılıp ısırılmadığımı.

Çeviren Rümeysa AKKAYA

Bank Teller : How do you like money ?

Student : I like it very much.

Bankacı : Paranızı nasıl istersiniz?

Öğrenci : Çok isterim.

Çeviren Merve KOÇER

Parrot Families

Papağan Ailesi

Kız:Baba!Michael her dediğimi tekrar ediyor!

Michael: Baba!Michael her dediğimi tekrar ediyor!

Baba: Aferin, Mike!

Anne: Aferin, Mike!

'Ev işi, yemek, temizlik olmasın. Az iş yapıp çok para kazanayım.'

Düzenleyen: **ESRA KOYUNCU**
İngilizce Öğretmeni

İŞIKLA YAZI YAZMAK

İnsanlar binlerce yıldan beri gördükleri nesnelere değişik biçimlerde görselleştirmeye çalışmışlardır. Mağara resimlerinden, günümüzde çeşitli biçimlerde oluşturulan görüntülere gelmiş ve bu süreç neredeyse tüm tarihsel dönemlere yayılmıştır. Sanatçılar veya görselleştirme işiyle uğraşanlar, oluşturdukları görüntülerin gerçeğe benzemesi için çalışmıştır. Fotoğraf insanlara bu olanağı mükemmel biçimde sağlamış ve gerçek gibi olanın üretilmesi fotoğrafın bulunması ve kullanılmasıyla birlikte gerçekleşmiştir. Günümüzde yaşamımızın ayrılmaz bir parçası olan fotoğraf ve fotoğraftan türeyerek yine yaşamımızda yoğun biçimde yer alan sinema ve televizyonun temelinde “görüntü” vardır. Fotoğraf, görüntüyü optik, mekanik ve kimyasal yollar kullanarak elde etmenin ilk biçimidir.

Görüntünün nasıl oluşturulabileceği İlk Çağ'dan beri biliniyordu. İlk Çağ'da oluşturulan görüntülerle ay ve güneşin hareketleri izlenebiliyor, oluşturulan bu görüntüler bir anlamda bilimsel çalışmalarda kullanılıyordu. M.Ö 5. Yüzyılda Çinlilerin bu teknikle görüntü elde ettikleri bilinmektedir. M.Ö 4. yüzyılda Aristo, karanlık bir mağaraya küçük bir delikten giren ışığın, mağaranın karşı duvarında ters bir görüntünün oluşmasını izlemiştir. M.S. 9 yüzyılda, Arap bilginler gümüş ve gümüş tuzlarının güneş ışığı altında kaldığı zaman karardığını biliyordu ve bu konuda çalışmalar yapıyordu. 1490'lı yıllarda Leonardo da Vinci, resim ve çizimlerde doğru perspektif elde edebilmek için karanlık odanın (Camera Obscura) kullanılması gerektiğini notlarında belirtmiş ve çizimlerini yapmıştı. Fakat görüntü kaydetme yetisi ancak 17. yüzyılda toz gümüş nitratin güneş altında karardığı bilimsel olarak kanıtlanınca mümkün oldu. “Gümüş ışıkla etkileştiğinde kararır” bilgisinden doğan sonuçları karanlık oda (Camera Obscura) ile aynı anda, ilk kez deneyen Thomas Wedgewood'un kuramsal çıkarımları doğruduydu. Ancak denemelerindeki pozlama süresinin çok uzun olması, oluşan görüntüdeki kararmayı durduramaması, üstelik oldukça genç sayılabilecek yaşta ölümü 1840'da, Sir John Herschel'in Yunanca'dan türeterek “ışıkla yazmak” anlamında adlandırdığı “fotoğraf”ın mucidi olmasını engelledi. 1813'de, bu bilgiyi kullanan Joseph Nicéphore Niépce, ışığa duyarlı bir levha üzerine sekiz saatlik pozlama sonucu kalıcı görüntüler elde etmeyi başardı.

Niepce çalışmalarını somutlaştıramadan vefat edince otağı Da guerre çalışmalara devam etti. 1835 yılına geldiğinde, bir gün Daguerre ışıklanmış bir levhayı içinde kimyasalların bulunduğu bir kaba yanlışlıkla koydu ve resmi olarak dünyanın ilk görüntü kaydını gerçekleştirdi.

Tarihin bilinen ilk fotoğrafı. 1826'da Niepce'nin evinden çektiği ilk fotoğraf.

Aynı zamanlarda William Henry Fox Talbot isimli bir İngiliz bilim adamı da Niepce ve Daguerre gibi görüntü kaydetme tutkusuyla çalışıyordu ve Talbot, Daguerre'in elde ettiği pozitif görüntülerin aksine negatif görüntü elde etmeyi başardı. Talbot, bu negatif silüetlere fotojenik çizim ve gölge çizim adını verdi.

Talbot'un fotojenik çizim adını verdiği fotoğraf, duyarlı hale getirilmiş kağıt üzerine yarısaydam cisim yerleştirilerek pozlandırılıyor ve kimyasal süreçler sonunda görüntü ortaya çıkıyordu. Talbot'un, Daguerre'in çalışmalarından farkı, Daguerrotype görüntülerinin tek olması, bir başka deyişle çoğaltılamaması, Talbot görüntülerinin ise elde edilen negatif görüntü kullanılarak çoğaltılabilmeydi. Talbot 1844 yılında ilk fotoğrafçılık kitabı olan The Pencil of Nature, Doğanın Kalem'i'ni yayınladı.

Ortaya çıkışı veya resmi olarak tescil edilmişinden sonra, 1840'lı yılların başlarında fotoğraf yaygınlaşmaya başladı. Bu yıllardaki fotoğrafçıların hedef kitlesi, pahalı olduğu için yağlı boya portrelerini yaptıramayan orta sınıftı. O yıllarda yağlı boya portreler yaptırmak soyluluğun sembolüydü ve üst sınıflara ilişkin bir eylemdi. Takip eden yıllarda duyarkatlara (sensör) ve objektiflere ilişkin çalışmalar devam etti, fotoğraflarda detaylar arttı, kalite yükseldi, pozlama süresi azaldı. Bu gelişmeler fotoğraf makinelerini gezginlerin en önemli yol arkadaşları haline getirdi. Özellikle Fransa ve İngiltere başta olmak üzere dünyanın her yanına fotoğrafçılar gitti, egzotik ülkelere ilişkin fotoğraflar satılan metalar haline geldi. Niepce, Dagerre ve Talbot fotoğrafın temel ilkelerini belirledikten sonra fotoğraf hızla yaygınlaşmaya ve tabii ki fotoğraf makineleri de hızla gelişmeye devam etti.

Camera Obscure'dan başlayıp çok çeşitli biçimler aldıktan sonra fotoğraf makineleri günümüzün herkesin ulaşabileceği ve edinebileceği, büyük küçük her türden bütçeye uygun makineler haline inanılmaz bir hızla geldi. Bu hız bünyesinde aynı zamanda çok farklı fotoğraf teknikleri kullanarak çekim yapmayı, elde edilen görüntülerde ışığı yaratıcı bir şekilde kullanarak bir ressamın tablosunu aratmayan eserler ortaya çıkarmayı mümkün kıldı.

Cep telefonlarına kadar giren fotoğraf çekebilme yetisi fotoğraf çekimini arttırdı. Böylece, daha dünden yada sadece birkaç kişinin saatlerce uğraşı ile ortaya çıkan fotoğraflar herkes tarafından üretilebilir oldu. İşimizden bilgisayarımıza kitaplardan dergilere hemen her alanda fotoğrafla karşılaşır olduk. Fotoğraf teknolojisinin gelişiminin etkisi ile üst seviye fotoğraf makineleri nerdeyse her gelir grubuna uygun hale geldi ve böylece fotoğraf çekmek, sadece deklanşöre basmaktan daha fazlası olmaya başladı.

Fotoğraflar aynı zamanda birçok kitleyi de aynı anda harekete geçirebilen bir iletişim biçimini de ortaya çıkardı. Başında akbaba bekleyen zayıflıktan ölmek üzere olan çocuğun fotoğrafını hepimiz görmüşsünüzdür. İşte bu fotoğrafı çeken fotoğrafçının ve fotoğrafın kendisinin büyük toplumsal olaylara, toplumsal yardımlara ve dünyanın bu alandaki eksikliklerini göstermeye önemli ölçüde katkısı olmuştur.

Fotoğraf mekralıkları, yaşadıkları bölgenin doğal, kentsel ve tarihi zenginliklerini fotoğraflayarak kalıcılığını sağlamak, bölgeye ait belgesel fotoğraf birikimini toplayıp arşivlemek yoluyla gelecek nesillere bir hatıra bırak amacıyla dernek ve kulüp çatıları altında buluşmaya başladılar. Bu amaçla Kütahya ilimizde de Kütahya doğumlu olan ünlü seyyah Evliya Çelebiye atıfta bulunarak "EÇFOD - Kütahya Evliya Çelebi Fotoğraf Derneği" 2014 yılı Şubat ayında kuruldu. Dernek, düzenlediği fotoğraf eğitimleri, gösterileri ve sergisi ile ilimizde çeşitli faaliyetlerde bulunmaya devam ediyor ve her yaşta fotoğraf meraklısına kapılarını açıyor.

Aslında fotoğraf çok da anlatılmaz yaşanır desek yeridir. Bir çocukluk fotoğrafına baktığımızda hissettiklerimiz, bir gökyüzü fotoğrafına baktıklarımızda hissettiklerimiz bize yaşadığımızı hissettirir. Fotoğrafçı aslında bir yazardır. Yazar kelimeleri kullanırken fotoğrafçıda ışığı kullanır. Önemli olan okuyana yada izleyene hissettirmek değil midir?

ALI KAYTAN
İngilizce Öğretmeni

YAŞADIĞIMIZ YER: TAVŞANLI

İlçemizin tarihi M.Ö. 4000'li yıllara kadar uzanmaktadır. Dile kolay yaklaşık 6000 yıllık bir geçmişi var Tavşanlımızın. Peki; biz yaşadığımız yeri ne kadar tanıyoruz? Belki de her gün önünden gelip geçtiğimiz tarihî miraslarımızın ne kadar farkındayız? Ki, bu miraslar Tavşanlı'daki Türk-İslâm mühürlerimizdir. Tapu senetlerimizdir.

Sizleri Tavşanlı'nın belli başlı eserleri hakkında biraz olsun bilgilendirmek istedim. Farkındalık yaratabilmek amacındayım. Bu eserler tabii ki saymakla bitmez. Ben sizlere dergimizin bu sayısında sadece tarihî camilerimizi tanıtmaya çalışacağım. Tanıyalım, bilgi sahibi olalım, farkında olalım ki bu güzelliklerimizi, tarihî zenginliklerimizi daha iyi koruyabilelim, gelecek nesillere sağlam bir şekilde devredebilelim.

KAVAKLI CAMII

ULU CAMII

* **Kavaklı Camii** : Kitabesinden 1118'de yapıldığı anlaşılmaktadır. Camii ahşap olarak inşaa edilmiştir. Kavaklı Camii Tavşanlı'da yapılan ilk camii olma özelliğini taşır. En son 1949'da tamir edilmiştir.

* **Ulu Camii** : 1430 yılında Arslan Bey tarafından yaptırılmıştır. Günümüzdeki Ulu Camii II. Abdülhamid döneminde kesme taşlarla tamir edilmiştir. Camiinin üç giriş kapısı bulunmaktadır. Doğu tarafında Arslan Bey'in türbesi ve yakın zamana kadar Zeytinoğlu Kütüphanesi olarak kullanılan bina vardır. Ulu Camii'nin Kuzey Doğusunda 600 yıllık tarihî bir çınar ağacı bulunmaktadır.

KURŞUNLU CAMII

ARAPZADE CAMII

* **Kurşunlu Camii** : Dış duvarındaki kitabeğe göre 1738'de Hafızâde Hacı Mehmed Ağa tarafından mescid olarak yapılmıştır. 1886'da Hacı Veliyüddin tarafından camii olarak yeniden inşaa edilmiştir. 1970'de Vakıflar Genel Müdürlüğü tarafından bütün kubbeleri kurşunla kaplandığından "Kurşunlu Camii" adını almıştır.

* **Arapzade Camii** : Halk arasındaki adı Abdullah Efendiler Camiisi'dir. Hangi tarihte yapıldığı tam olarak bilinmemektedir. Camiinin minaresinde bir kitabe yer almaktadır. Bu kitabeğe göre minareyi 1837 yılında Hacı Ahmed Ağa yaptırmıştır.

ÇAVUŞ CAMII

KEŞKEKÇİ CAMII

- * **Çavuş Camii** : Camii'nin asıl ismi Mehmed Ağa Camii'dir. 1975'de eski camii yıkılmış yerine bugünkü Çavuş Camii inşaa edilmiştir. Minaresi eski camiye aittir. Ayrıca eski caminin işlemeli tavan göbeği de bugünkü camiinin alt kat tavanına yerleştirilmiştir.
- * **Keşkekçi Camii** : Camiinin inşaa tarihi ve yaptıran şahsın adı kesin olarak bilinmemektedir. Eski camii 2010 yılında yıkılıp 2012'de bugünkü camii tamamlanmıştır.

MOYMUL AŞAĞI CAMII

AĞALAR CAMII

- * **Moymul Aşağı Camii** : 1824'de ahşap tarzında yapılmıştır. Hacı İbrahim Efendi tarafından yaptırıldığı kitabesinden anlaşılmaktadır. 1952'de eski camii yıkılarak bugünkü camii yapılmıştır.
- * **Ağalar Camii** : Tavşanlı Ayanı (Derebeyi) Kocamustafa Oğlu Hacı Hüseyin Ağa tarafından yaptırılmıştır. Yapım tarihi 19.yy başları olarak tahmin edilmektedir. Bu küçük camii 1940-1941 yıllarında yıkılarak yerine bugünkü camii inşaa edilmiştir.

Kaynaklar: Ömer Faruk DİNÇEL, Tavşanlı Tarihi , 2012
Hasan EFE, Tavşanlı Tarihi- 1 , 2010

HAZIRLAYAN: MELAHAT ARSLAN
MÜDÜR YARDIMCISI

HASTALIK

Hastalık kadar illet*, başka bir şey varsa o da hastalığın düşürdüğü zillet* olmalıdır kuşkusuz. İnsan yaratılışı gereği bu tufana yakalandığında kılıktan kılığa halden hale giriyor; çektiği ızdıraplar, sıkıntılar iyileştiğinde yanına kar kalıyor da yine de ders almıyor. Hocam ne dersi, bunun neresinden ders alacağız, nerde not tutacağız neresi daha önemli ki oranın altını çiziceğiz? Gibi soruları sorarsanız hastalıkla el bebek gül bebek geçinir gidirsiniz.

Boğazı ağrıyan, bademcikleri şişen ben, kışın ortasında buzdolabından soğuk su içmeye devam edersem; altta ince bir kot, üstte zayıf düşmüş bir tişörtle sen, sicim gibi yağın yağmura aldırma serde delikanlılık var, diyerek caddelerde boy göstermeye devam edersen; futbol oynarken ayağını burkan o, üstüne basa basa (burada hem ayağın hem de sözcüğün üstüne basma kast edilmektedir) top oynamaya devam ederse çıkaracağımız ya da hala çıkaramayacağımız çok ders var deriz herhalde.

Öte yandan yukarıdakilere göre çok daha ağır olan hastalıklarla yaşayan ve hatta bunu olumlu hale getiren kişiler de var. Örneğin, Charles Dickens, William Faulkner, Ernest Hemingway, Virginia Woolf, Edgar Allen Poe... Gibi isimlerin ortak özelliği hayatla ilişkilerini kesen rahatsızlıkların onları aynı zamanda dünyanın en başarılı yazarları yapmalarıdır. 27 yaşındayken duyma yetisini kaybeden ama buna rağmen eserlerine eser katan (Türk Marşı da buna dâhil) Alman klasik müzik bestecisi Beethoven, edebiyatımızda hayatı kemik hastalığı ile geçen Peyami SAFA ve unutulmaz eseri 9. Hariciye Koğuşu, Fuzulî'nin, Sıhhat u Maraz'ı (Sağlık ile hastalık) hayatı boyunca epilepsi nöbetleri ile uğraşan Neyzen TEVFİK, 36 yaşında ömrünün baharında şeker hastalığından vefat eden Ömer SEYFETTİN... Şüphesiz ki bu hastalıkları bir şekilde kendi yönlerine çevirmiş ve edebiyatımıza isimlerini kazımışlardır.

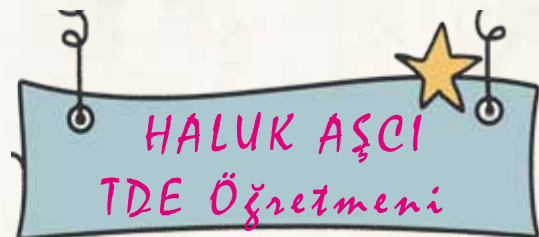
Ünlü öykücümüz Ömer Seyfettin'den konu açılmışken onunla ilgili kısa bir olayı anlatmadan geçemeyeceğim: Yazar, güneşli bir sabah erkenden kalkmış yolda giderken arkadaşına rast gelmiş selamlaşp konuşmadan sonra arkadaş: "Sen galiba bugün hastasın üstadım baksana gözünün ferisi sönmüş, der." Ömer Seyfettin umursamaz ama içinde bir ukde kalır oradan bakkala girer: "Cancağızım bana iki ekmek" Bakkal: "Efendim, siz hastasınız galiba baksanıza yüzünüz sararmış, iyi misiniz?" Esnafla arası iyi olan yazar girip çıktığı birçok esnaftan aynı değerlendirmeyi alınca soluğu doktorda alır, doktor iyi bir muayeneden sonra bir hastalığı olmadığını söyleyince: "Aman cancağızım der, yanlıştın olmasın ben de muhakkak bir şeyler olacak."

Peygamberimizin (SAV) hastalık gelmeden sağlığın kıymetini bilin, hadisi aslında iyi bir özetdir, hayatın rengini bizlere vermede. Kişi, hastalık gelmeden önceki sağlığının kıymetini bilecek ve dahi geldiğinde de iyileşmesi noktasında elinden geleni yapacak. Sözümlü Muhibbi'nin (Kanuni Sultan Süleyman) kendisini resmi ziyarette bulunan yabancı doktorlara söylediği şu güzel beyitle nihayetlendirelim:

"Halk içinde muteber bir nesne yok devlet gibi
Olmaya devlet cihanda bir nefes sıhhat gibi"

(*İllet: Hastalık

*Zillet: Küçülme, aşağı düşme)

ETKİNLİKLERİMİZ

“BAŞARI” İÇİN ETKİLİ REHBERLİK PROJEMİZ

Okulumuz tarafından hazırlanan ve Zafer kalkınma ajansı tarafından desteklenen “Başarı için Etkili Rehberlik” projesi okulumuzda 31/03/2014 - 13/04/2014 tarihleri arasında gerçekleştirilmiştir.

Başta okulumuz öğretmenlerine ve ilçemizdeki diğer ortaöğretim kurumlarından gelen 45 öğretmenimize 2 hafta boyunca Eğitim Koçluğu sertifika kursu verilmiştir.

Proje kapsamında öğretmenlerimize Profesyonel koçluk, koçluk araçları ve becerileri, Koçluk süreci yönetimi ve Öğrenci koçluğu becerileri konularında bilgi verilmiştir. Proje sonunda öğretmenlerin mesleki gelişimlerine katkıda bulunmak, öğrencilere ve öğrenci sorunlarına daha profesyonelce yaklaşımlarına yardımcı olmak hedeflenmiştir.

Semineri tamamlayan öğretmenlerimiz “Temel Koçluk Becerileri Sertifikası” ile “Öğrenci Koçluğu Sertifikası” almıştır.

KARDEŞ OKUL ZİYARETİMİZ

Değerler Eğitimi kapsamında 30.04.2014 tarihinde kardeş okulumuz Güragaç İlk Okulu ve Orta Okulu'na gerçekleştirdiğimiz ziyaret öncesi hazırlıklarımız günler öncesinden başladı. Sınıf temsilcilerimiz başkanlığında sınıflarımızda kırtasiye malzemeleri toplandı. Öğrencilerimiz büyük bir istek ve özveri ile minik kardeşlerimize toplanan malzemeleri paketlediler. 15 öğrencimiz ve 5 öğretmenimiz ile kardeş okulumuzu ziyaret ettik. Çok misafirperver bir şekilde ağırlandık. Minik kardeşlerimizin gözlerindeki ışıltıyı görmek bizleri çok ama çok mutlu etti.

SPORTİF FAALİYETLERİMİZ

2014 yılı sportif başarılarımızla dopdolu :)

*Futbol takımımız
İlçe Grup Birincisi olmuştur.

*Voleybol Erkek Takımımız
İlçe Grup Birincisi olmuştur.

*Genç Erkekler Kros
Ferdî Birincisi
Ahmet SARGIN (11/C)
olmuştur.

Okulumuzda düzenlenen
sınıflar arası Voleybol
müsabakalarında Birinci
12/D sınıfı olmuştur.

Tüm öğrencilerimize ve
öğrencilerimizi başarıya
ulaştıran Beden Eğitimi
dersi öğretmenlerimize
teşekkür ederiz.

TAVŞANLI ATATÜRK ANADOLU LİSESİ GENÇLİK VE SPOR KULÜBÜ VE ORYANTİRİNG

Tavşanlı Atatürk Anadolu Lisesi Gençlik ve Spor Kulübü, Türkiye Oryantiring Fedarasyonu tarafından düzenlenen 2013-2014 sezonunda yapılan yarışlara çeşitli kategorilerde katılmıştır. Bu yarışmalarda K-16 kız oryantiring takımımız 4 kademe yarışı ve son Türkiye Oryantiring Şampiyonası yarışmaları sonucunda K-16 Kategorisinde Türkiye 3.sü olmuştur. K-16 takımımızda bulunan Lalehan KILIÇ, Edanur ÇELEK, Büşra AKKUŞ, Cansu EKER ve Esra KARTALMIŞ'a başarılarından dolayı teşekkür ederiz.

K-10 kategorisinde yarışan minik sporcumuz Elif MAŞALI kademe yarışlarında üstün bir başarı göstererek her yarıştan madalya ile dönmüştür. K-16 kategorisinde Lalehan KILIÇ sezon sonunda 6. olarak Milli Takım seçmelerine katılmaya hak kazanmıştır. Ayrıca kulübümüz, okullar arası yarışmalara ildeki turnuvayı geçerek hem kız hem de erkek takımı olarak Manisa Akhisar'da yapılacak olan yarışmalara katılma hakkı kazanmıştır.

MEZUNİYET GECEMİZ

2001-2002

*Eğitim-Öğretim
yılından beri düzenlenen
Kültür Şöleni ve
Mezuniyet Töreni
okulumuzla özdeşleşip
geleneksel hale gelmiştir.*

*Bu zamana kadar bu
etkinliğin hazırlanma-
sında emeği geçen tüm
öğretmenlerimize ve
büyük bir azimle çalışan
kıymetli öğrencilerimize
teşekkür ederiz.*

AŞURE ZİYAFETİMİZ

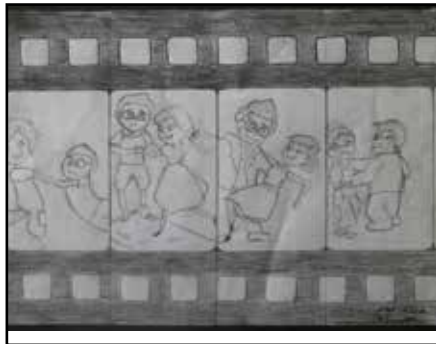

*Okulumuzda
geleneksel
hale gelen
“Aşure Günü”
etkinliğimiz, bu yıl
da tüm öğretmen
ve öğrencilerimizin
katılımıyla
lezzet ve afiyetle
gerçekleştirilmiştir.*

RESİM ÇALIŞMALARIMIZ & DUVAR RESMİ

MEZUNLAR BULUŞMASI

25.05.2013 tarihinde okulumuzda Tavşanlı Atatürk ve Atatürk Anadolu Lisesi mezunları ve öğretmenlerinin buluşması gerçekleştirilmiştir.

Programımızda halk oyunu gösterileri ile "Geçmişten Bugüne Tavşanlı ve Okulumuz" adlı Resim sergisi büyük beğeni toplamıştır.

KALANII

Peygamberleri bile karnında taşıdı da kalmadı yunus.
Şimdi nerede Hayyam, nerede Mevlana, Nerede Yunus?

“Sen vurdun da ben ölmedim mi” diyen de öldü bir gün ah!
Gerçekleri inkâr etmek, işlenen en büyük günah.

Ruhumu göğe erdirecek kadar mı acımasızdın?
Kalanı Rabbim alır da sen yavaşça acıma sızdın.

Küçük bir çocuk değilsin Sueda kalk anı yok!
“Benim adım aşk” dedi şair lakin kalkanı yok!

Kalbimin yükünü taşıyacak olan varsa açsın sandığı.
Neydi dünya, aşk mıydı Leyla ve Mecnun’un sandığı?

Çekip gider basar ardı gözüm desen yas arardı.
Gölgem ömrümü sarardı ve güneş kurudu sarardı.

Şimdi geçmişe dair, gözümde akan bir şeyler var nem gibi!
Neyim ki dünyada, bir göçmen kuşum herkes gibi, annem gibi!

Süeda KONUŞLU 12 E

ALDANIŞ

Bir yapraktı beni sana bağlayan,
Sararmış, solmuş, kupkuru bir yapraktı.
Aslında oradan anlamalıydım,
Aşkımızın biteceğini.

Sararıp, solacağını, kupkuru kalacağını,
Anlayamadım!
Özür dilerim, bendeydi hata.
İlkten âşık olmayacaktım sana.
Umutlandım, heveslendim.
Kendimi sana adadım,
Seni adam! sandım.

Pişman mıyım?
Asla!
Hatta teşekkür ederim sana.
Kimseye güvenmeyeceğimi öğrettiğin
için bana.

Neyse uzatmayayım daha fazla.
Sadece bir sözüm var sana:
“Her Sarıldığın Kişide Beni Hatırla!”
ELVEDA!

Esra ÇELİK 9/C

YAŞAMIN TADI

- Sev hayatı! Hem de öyle çok sev ki, en zor anların bile silemesin yüzünden gülümsemeni.
- Bunu başarabilirsen hiçbir acı hükmedemez hayatına. Yüreğinin sesini dinle! Kalbinin her vuruşu hayatı sevmen için atılan bir adımsa o zaman hakkını ver hayatın...Nasıl mı?
- Yaşamın boyunca ne kadar engele takılırsan takıl tebessümü yüzünden, umudu yüreğinden eksik etme. Yaşam dallarını asla bırakma. Unutma ki; hayat, o dallara tutunmak ve meyvesini büyük bir iştahla yemektir. Hangimiz hayatı yavaşlatabilecek?
- Hiçbirimiz... O halde neden yaşamın bize sunduğu güzelliklerin farkına varamıyoruz?
- İçine girip rahatça uyuyabildiğimiz bir yatağımız, yanındayken huzurlu ve güvende hissettiğimiz bir ailemiz varsa şanslıyız demektir.
- Kimlerden mi? Soğuk kaldırımları yatak, gökyüzünü yorgan ve rüzgârı aile şefkati yapan milyonlarca sokak çocuğundan. Ama bizden daha şanslı olanlar da var. Ne yaparlarsa yapsınlar hayatın bir ucundan tutmuş ve onu sevmek için çabalıyorlar.
- Hayat o kadar güzel ve onu sevmemiz için o kadar nedenimiz var ki; bunları göremiyorsak yaşayamıyoruz demektir.

Gizem YAZ 11/E

SICAKLIK İÇİNE HUZUR VERİR ...

Alırsın bir kitabı eline, takarsın kulaklığı, kahvenden bir yudum içersin; sıcaklık içine huzur verir. Sonra kitabın sayfalarını çevirirsin, belki aynı anda aynı sayfayı okuyordur, diye. Heyecanla çevirirsin sayfaları; sonra birden aklına gelir. Yazarsın diyemediklerini. Her hecede onun olduğunu, her an onu düşündüğünü, gözünü açtığın andan kapatana kadar aklında sadece onun olduğunu yazarsın; yazdıkça kalemin tükenir. Sonra şairin dediği aklına gelir. "Tutsak kaldığın yer, sevdiğinin kalbi ise özgürlüğün canı cehenneme." Daha bir anlamlı gelmektedir şarkılar. Her nota, her ritim -bazen sinir olursun- o etrafta gülmektedir. Sen ise onu izlemektesindir. Sonra şu söz gelir aklına: "Seni seveni zehir olsa da yut; sevmeyeni bal olsa da unut." Kâğıdı alırsın, her yere onun ismini yazarsın, sonra teker teker silersin. Bir damla yaş süzülür gözünden. Kâğıttan silmek kolaydır, peki ya kalpten? Sonra anlarsın beklemenin sıkıcı olduğunu. En çok da o etrafta gülerken, sen acı çekiyorsundur. Kocaman sarılmak istersin ama sadece "Merhaba" diyebilirsin, o da çoğu zaman mümkün değildir. Sen onu bir dakika görebilmek için neler yaparsın; o bir bakışı esirger senden, bir hayal gibi, dokunmak istediğin ama ulaşamadığın. Sonra bırakırsın kalemi, gözünden bir damla yaş süzülür. Alırsın kahveni bir yudum içersin sıcaklık yine içine huzur verir.

Medine DOĞAN 9-B

HAYAT

Büyüyoruz her salise, her saniye. Tıpkı pişmekte olan bir yemek gibi hayatımız. Başta boş bir tencere gibiyken içine malzemeler atıldıkça geliyoruz. Hayatın tarifi de çok basit; birazcık sevinç, bir su bardağı hüznün, bir yemek kaşığı umut, göz kararı hayal... Tabi yemeği yapan aşçılar da çok önemli. Bunlar ise anne, baba, öğretmen ve arkadaşlarımız... Nasıl karıştırırlar, ne katarlarsa hayatımıza, o şekilde etki ederler bize. O yüzden aşçıyı seçerken dikkatli olmalıyız. Ocaktaki ateş ise hayatımızda karşılaştığımız acılar, hüznünler ve kötü olaylar gibidir. Hareket yüksek olursa o kadar hızlı pişeriz. Biraz tadı kaçacaktır ama çabuk olacaktır. Fakat en güzel olan ise yemeğin süslenme aşamasıdır. Bunlar ise hayatımızdaki mutluluklarımız, sevinçlerimiz ve umutlarımızdır. Hayatımıza renk katan güzelliklerdir bunlar. İşte bana göre hayatın tarifi de böyle. Her ne kadar iniş ve çıkışlar olursa olsun, hayatın devam ettiğini unutmamalıyız. Acı-tatlı, soğuk-sıcak, renkli-renksiz demeden onu en güzel şekilde hissetmeniz dileğiyle...

Hakan KARADUMAN 11-D

O BİR KUŞ ...

Yaşlı adam her zamanki gibi evinin bahçesinde, bankta oturuyordu. Bazen gazeteye boş bakışlarla bakıyor, bazen de kuşları seyrediyordu.

Adam Alzheimer hastasıydı; her şeyi anında unutuyor, soruları yineliyordu. Yanına oğlu geldi, canından çok sevdiği canının parçası...

Oğlu "Nasıl buldun havayı baba, çok güzel değil mi?" diye sordu. Yaşlı adam ağaçtaki kuşu işaret ederek "Bu ne?" diye sordu. Oğlu "Baba, o bir kuş" dedi. Yaşlı adam tekrar "Bu ne?" diye sordu. Oğlu "Baba şimdi söyledim; o b-i-r k-u-ş!" dedi. Yaşlı adam tekrar tekrar sormuştu: Bu ne?, bu ne? hem de defalarca. Ama oğlu her defasında sesini biraz daha yükselterek cevap veriyordu. Yaşlı adam tekrar tekrar sordu, sordu...

En sonunda oğlu banktan fırlayıp, elini kolunu kaldırıp, ayağını yere vurarak çıldırmış gibi bağıriyordu: bu bir kuşşş!!! Ama yaşlı adam tüm doğallığıyla "Bu ne?" diye gene soruyordu.

En sonunda yaşlı adam oğluna: "Odamdan 4. çekmecedeki defterimi getir." dedi. Oğlu öfkeli bir şekilde ve hızlı adımlarla merdivenleri çıkıp, odaya girip çekmecedeki defteri aldı ve babasına getirdi. Öfkeden gözleri dönmüştü. Defter falan umurunda değildi aslında ama bir yandan da merak ediyordu. "Nerden çıktı bu defter?" diye babasının gene alakasız birşey yapmaya çalıştığını düşünüyordu.

Yaşlı adamın günlüğüydü bu. Adam sayfaları karıştırdı ve hemen aradığı sayfayı buldu. Oğlunun eline tutuşturdu; okumasını istiyordu.

Günlük şöyle başlıyordu: "Bugün küçük oğlumla parka gittik, onun elinden tuttum ve parkta banka oturduk. Oğlum ağaçtaki kuşu belki 25-30 defa gösterip "Bu ne?" diye sordu. Bense her defasında bıkip usanmadan aynı şeyi söyledim: "O bir kuş!"
Canım oğlum benim!

Bu satırlar şimşek gibi çakmıştı beyninde. Dünyanın döngüsünü hissetti gerçekten de, başı döndü, gözleri karardı... Babasına sınımsız sarıldı ve artık bir daha hiç ...

Büşra GÖKÇEN 10-D

BİR ZAMAN

Sessizlik gömülüyordu geceye,
Kelimeler ise çözülmez düğüm
Sessiz çığlıkla acıtıyordu berki ruhu,
Sebebi bilinmeyen esaret.
Tezatlıklarla dolu yaşam
Hayat ucuyor ellerimizden
Ruhumuz ise kanatlı bir kelebek

Bir rüzgar savrulur, gök kubbede
Bir taş dikilir biz olduğumuza delil.
Bozgun yapar gibi hayat bizi alır, hoy-
ratça.
Acımadan sevmeden.

Bir avuç toprak insan,
Boram buram ölüm kokan.
Dağıtamadan karanlıları, limandan çekip
gidişimiz
ve biz,
Sevdalanıyoruz dünyaya
Yürek bir deniz, kıyıya biziz vuran.
Gemilerde, sevda yüklü vagonlar.
Sevginin sıcaklığıyla aşikar olur sırlar
Balıklar şahit.
Deniz ölüm kokuyor.
Nefes ölüm getiriyor.

BÜŞRA GÖKÇEN 10-D

ÇOCUK

Dikkat ettim,
Herkes çocukken güzelmiş,
İçi, dışı,
Çocukken bir başkaymış...

Şimdi herkes,
Menfaatçi olmuş.
Görünüşü çok aldatmış bizi,
İnanmışız bizler gösteriş oyunu-
na...

Oğuzhan ŞENSÖZ 9-C

BENİM NEYİM VAR

Benim neyim var?
Ne başta duran bir tacım,
Ne yerde dikili bir ağacım,
Ne altına girdiğim bir dalım,
Ne de kara toprakta yatan bir naaşım var
benim.

Benim neyim var ?
Çözülmez bir hayatım var benim.
Başa çıkılmaz sevdalarım var benim.
Beni benden eden rüyalarım var benim .
Deştikçe deşilen acılarım var benim.
Benim neyim var, neyim?

Benim neyim var?
Şu sonu gelmeyen yalnızlığım var benim.
Odamda bıraktığım kara yalnızlığım.
Başedemiyorum onunla; yalnızlık çok
güçlü.
Benim neyim var ki; şu bitmeyen yalnız-
lıktan başka...

Sunullah KARATAŞ 9-E

GEÇMİŞ BİR TOZDUR

Yalnızlık.

Aslında yalnızlık; 14 Şubat'ın gelmesiyle beraber ortaya çıkan bir vesvesedir. Sanırım bu benim için çok geçerli bir cümle değildi. Sevgili ya da arkadaşlık gibi basit ama güçlü kavramlar hayatımdan uzak duruyorlardı. Kimseye güvenmiyordum ya da kimseyi sevmiyordum, sevemiyordum çünkü sevgi nedir bilmiyordum. Sevgi olmadan büyüyen bir kız için bu güzel ama tatmamış olduğum kavramlar yabancıydı. Aşk, sevgi, heyecan veya şu an aklıma gelmeyen birçok güzel duyguyu uzun zaman önce tatmayı bırakmıştım. Bazen içimde KORKU oluyordu. Kulaklarımda sesler yankılanıyor, belli belirsiz görüntüler gözlerimin önünde canlanıyordu. Bir hata yapmıştım ve tüm olanları başka insanlara anlatıp bana "deli." demelerine sebep olmuşum. Bana 'deli.' dediklerinden beri kendimi iyi hissetmemiştim. Konuşmamayı tercih ediyordum, sadece insanlara delici bakışlar atıyordum ki bu bakışlarımdan rahatsız olduklarını çok iyi biliyordum. En arka sırayı kendine mesken tutmuş, ses çıkarmayan, ders dinlemeyen fakat derslerinde başarılı olan, siyah rengi ile iç içe yaşayan lakin gece olduğunda biraz korkan ironik ve marjinal biriydim.

Ben Yağmur.

Arkadaşı olmayan, ailesinin nefret ettiği, tek dostu karanlık olan Yağmur. Her zaman olduğu gibi en arka sırada oturmuş, sınıf arkadaşlarımı gözetliyordum. Bazıları bana pis bakışlar atarken, bazıları da kendi halinde takılıyordu. Sınıftaki insanların her biri ne kadar iyi görünse de içlerinde bir şeytan vardı. Bazıları bunu gizlemeye çalışıyor ama başarısız oluyordu. Benim de içimde sahip olduğum bir şeytan vardı. Tek sorun ben bu şeytanı gizlemiyordum. Şunu sakın ama sakın unutmayın; cehennem boştur, bütün şeytanlar yanımızdadır. İçimdeki şeytanı gizlemek gibi bir durumum yoktu. İnsanlara göre bir ucube olduğum için bunu asla ama asla sorun etmemiştim. Onlar da biliyordu. Umursamaz görünümlü ama umursayan insanlardan olduğumu çok iyi biliyorlardı. Bir dakikanın ardından içeri İngilizce öğretmeni Mustafa Hoca girmişti. Her zamanki gibi neşeli ve enerjik olmasıyla beraber, ders anlatmak için can atıyordu. İngilizce derslerini önceleri severdim ama artık sevmiyorum. Aslında bakarsanız hayatımdaki hiçbir şeyi sevmiyordum. Mustafa Hoca, sıraların arasında dolaşmaya başladığı zamanlarda defterime çizmekte olduğum resmi yarıda bırakmıştım. Resim çizme kabiliyetim vardı ama asla ne çizdiğimi tahmin edemiyordum. Aklımda bir şey olmuyordu ya da önüme bir nesne koyarak o nesneyi çizmiyordum. Sadece... Sadece elimi hızlıca hareket ettirerek karalamalar yapıyordum –ki yine de ortaya bir şey çıkıyordu- bu inanılmaz aynı zamanda değişik bir yetenekti. Ailemin ölümünden bu yana tam tamına 8 yıl geçmişti ve ben hissizleşmiştim.

Hissiz ve korkak

"Evet, Yağmur Wish hakkında bize bir örnek verebilir misin?" duyduğum ses ile aklımdaki düşünceler bir toz bulutu misali dağılmıştı. Her zaman bana soru soran biri olmuştu çünkü dersi dinleyip, dinlemediğimi kontrol ediyordu. Çoğu zaman 'dinlemeyen' tiplerden gözüktüğüm için bu içler acısı durumu anlayışla karşılıyordum. Ayağa kalkmak yerine oturduğum yerden "I wish you were a fish in my dish." diyerek elimdeki kalemle oynamayı bıraktım. Biraz akıllılık yaparak bize bir önceki ders ezberlettiği bilmece tarzı cümleyi ona geri aktarmıştım. Mustafa Hoca, içtenlikle gülümseyerek "En azından ezberlemişsin." diyerek arkasını döndüğünde sınıfın birçoğu sırtıtmıştı. Onları umursamak yerine defterime bir şeyler karalamayı tercih ettim. Tüm ders boyunca gülmüş, eğlenmiş ve çoğunlukla ders işlemiştik. Zilin çalmasıyla beraber sınıfımızın tembel öğrencilerinden biri olan Meriç, çantasını eline alır almaz sınıftan fırlamıştı. Herkes teker teker sınıfı boşaltırken ben de onların arasından sıyrılıp dışarı çıkmıştım. Kulaklıklarımı kulağıma takarak, adımlarımı biraz daha hızlandırdım. Ed Sheeran, eşsiz sesiyle I See Fire şarkısını seslendirirken istemsizce geçmişe döndüm.

Minik kız, göz kapaklarını araladığında beyaz koltuğun üzerinde uzanıyordu. Kurumuş dudaklarını dili yardımıyla ıslarken, sessizlik onun ürkmesine neden olmuştu. Uzandığı yerden doğrulmaya çalıştığı an dudaklarından minik bir inilti yükseldi. Koltukta uyuduğu için boynu tutulmuştu ve yaptığı ani hareket boynunun acımasına neden olmuştu. Ayakta güçlülükle dikildiğinde yerdeki ayısı dikkatini çekti. 'Bay Tedy' isimli ayısını eline aldıktan hemen sonra "Anne?" diye seslendi ama hiç kimse ses vermemişti. En sonunda ayıcığı yere sürte sürte merdivenlere doğru adımladı. Merdivenlerden çıkmadan son kez "Anne?" diye seslendi. Sessizlik; içindeki kötü duyguları kışkırtıyordu. Evde tek başına olduğu fikri onu korkutmaya yetmişti. Merdivenleri seri adımlarla çıkarken korkmamak için kendi kendine "Sen güçlüsün Yağmur." diye mırıldanıyordu. Aslında güçlü değildi, kendini buna inandırarak bazı şeylerin üstesinden gelebileceğini düşünüyordu. Son basamağı da çıktıktan sonra "Seni bulacağım. Benden saklanamazsın anne." diye bağırdı. Bunun bir oyun olduğunu düşünmeye başlamıştı. Belki de hayatında oynayabileceği en kötü oyunu oynuyordu. Anne ve babasının odasının önüne geldiği zaman derin bir nefes aldı ve hafif aralık kalmış kapıyı itti. Karşılaştığı görüntü karşısında oyuncak ayısı yerle buluşmuştu.

Bir ceset.

Boynundan, tavana asılmış bir ceset.

Ve yerde devrilmiş olan bir sandalye.

"Anne?" diye fısıldadı minik kız. Annesi, ona cevap vermek yerine hafifçe sallanmaya devam ediyordu. Küçük kız, oraya yetişmek için fazlasıyla kısaydı. Parmak uçlarında yükseldi ama dokunabildiği tek yer annesinin ayak parmağı olmuştu. Dokunur, dokunmaz parmaklarını geri çekti. Annesinin ayak parmakları buz gibiydi. Ayağını sertçe yere vurdu "Anne, bana bak!" diye bağırdı. Hiçbir şey olmuyordu. Annesi tıpkı esen rüzgârda hafifçe sallanan bir yaprak gibi sallanmaya devam ediyordu. Kız, iri mavi gözlerini odada gezdirdi. Duvarda yazan yazıyı okumak için yaklaştı. Okumayı biliyordu ama yine de tedirgindi. Dudaklarını araladı ve yazıyı yüksek sesle okudu.

"Affet beni meleğim."

Geçmişini düşünmeye son vererek adımlarımı biraz daha hızlandırdım. Çarptığım insanlardan özür dilemek yerine yürümeye son hız devam ettim. O olaydan sonra yaşadıklarımı düşünmek bedenimi iyice germişti. Bu yüzden rahatlamaya ihtiyacım vardı. Eve varır varmaz üzerimdeki rahatsız kıyafetlerden kurtulmuş, salaş bir tişört, altına da eşofman giymiştim. Dudaklarımı birbirine bastırıp ağlamamak için kendimi zorladım. Hatırlamak bana hiç iyi gelmiyordu lakin bu kötü olay bir gün bile olsa aklımdan çıkmıyordu. Banyoya girdiğimde gözümüne birkaç gün önce kırdığım ayna parçaları takıldı. Yavaş adımlarla onlara yaklaşıpken, dudaklarımın arasından bir çıkıncık yükseldi.

Ağlıyordum.

Her gün olduğu gibi ağlıyordum. Gözyaşlarımı elimin tersiyle sildikten sonra titreyen elim cam parçasını aldım. Acıyı dindirmek istiyordum, içimdeki acıya temelli son vermek... Annemin yanına gitmek, mutlu olmak istiyordum. Sırtımı duvara yasladıktan sonra cam parçasını bileğime getirdim. Çizecek ve ölecektim. Öleceğimi biliyordum çünkü beni kurtaracak hiç kimsem yoktu. Cam parçasına bakmaya devam ediyordum. Kulaklarımda sesler yankılanırken gözlerimde annemin sallanan cansız bedeni gözüküyordu. Titreyen elimi, bileğime bastırduğum sırada durdum. Aklıma birkaç şey gelmişti.

Annem gibi güçsüz olup, ölmek mi?

Yoksa güçlü olmak mı?

Bu ikisi arasında kaldığım sırada "Lanet olsun." diyerek parmaklarım arasındaki cam parçasını karşıdaki duvara fırlatmıştım. İntihar etmek aniden saçma gelmişti. Bu ben değilim, ben Yağmur Yavuz'dum. Pes etmek bana göre değildi. En azından güçlü olmalı ve yaşama-ya devam etmeliydim. Belki de geçmişi geride bırakmalı, önüme odaklanmalıydım ya da... Kendime yeni bir yol çizerek her şeyi geride bırakıp yeni maceralara yol açabilirdim. Tüm bu düşüncelerim arasından oturduğum yerden kalkarak banyodan çıktım. Bir an önce kendime gelmeliydim çünkü kötü şeyler yapabileceğimi düşünüyordum. Şu an için yapmam gereken en doğru karar; geleceğe bakmak ve güçlü olmaktı. Elimi, yüzümü yıkadıktan hemen sonra aynadaki yansımama baktım. Yılların vermiş olduğu acı beni daha olgun göster-

riyordu. Bu görüntümden kurtulmak için her şeyi yapabiliyordum ama öncelikle rahatlamam gerekiyordu. İşte bu yüzden annemin mezarına gitmeli ve onunla konuşmalıyım. 15 Dakika Sonra;

“Merhaba, ben geldim. Beni duymadığınızı biliyorum lakin birileriyle konuşmaya ihtiyacım var. Bu yüzden sana geldim. Biliyor musun? Yanımda olmanı isterdim. Okuldan geldiğimde evde mis gibi kokan yemekleri görmek, bir olay olduğunda anlatabileceğim biri olsun isterdim. Her gece ağlıyorum ve neden beni bıraktığınızı düşünüyorum. Sahi neden beni bıraktın? Güçlü olmak yerine neden intihar etmeyi seçtin? Aklımda bulunan birden fazla soru var ve ben hiçbirine cevap veremiyorum. Küçükken birkaç kişiyi kaldırımında görürdüm. Yanlarında anneleri oluyordu, birlikte okula gidiyorlardı. Annelerine bağıran çocuklara içten içe kızılırdım çünkü... Çünkü bir gün onları kaybettiklerinde hatalarını anlayacaklarını biliyordum.”

Gözlerimi bir an olsun mezar taşındaki küçük fotoğraftan ayırmıyordum. Her geldiğimde diktiğim çiçeklerin büyümüş olduğunu fark etmiştim. Her biri farklı renkte ve güzellikteydi. Biliyordum, annemin renkli çiçeklere karşı zaafı olduğunu çok iyi biliyor, hatırlıyordum. Bu yüzden her gelişimde farklı bir çiçek getiriyordum. Derin bir nefes aldıktan sonra kaldığım yerden devam ettim.

“Hayat gerçekten zor. İnsan bunu yalnızken daha kolay anlıyor. Ben anladım anne. Sensizliğin, hayatın ne kadar zor olduğunu genç yaşımda anladım. Çocuktum, sana ihtiyacım vardı ve sen yoktun. Senden nefret etmiyorum, sadece içimde küçük bir öfke var. Bu öfkem yıllar geçtikçe dinmeyecek. Deneyeceğim, öfkemin geçmesi için her şeyi yapacağım. Eğer olur da öfkem geçerse yine buraya geleceğim. Geceleri üşüdüğünü hissediyorum. Ben de üşüyorum anne. Sen yanımda yokken ben de üşüyorum. Geceleri sımsıkı sarıldığım yorgan ısınmama sebep olmuyor. Anne, neden beni yalnız bıraktın?”

Yanağımda hissettiğim ıslaklıkla gözyaşlarımı silmeye başlarken, dudaklarımdan bir hıçkırık yükseldi. Ağlamaktan nefret ediyordum ama iyi hissettiriyordu. “İnan bana seni bırakmak istemedi.” Duyduğum ses ile irkilirken arkamı dönmek yerine, mezara bakmaya devam ettim. Daha sonra arkamda bulunan kişi “Çünkü anneler asla ama asla çocuklarını bırakmak istemez.” diye devam etti. Ses tonu fazlasıyla tanıdık geliyordu. “Yağmur, ben de annemi kaybettim. Ben de senin yaşadıklarını yaşadım.” Sessizce yutkundum. Arkamı döndüğüm zaman gözleri dolmuş olan Mustafa Hoca’yı karşımda buldum. Elinde bir demet gül vardı. İç çekerek “Zaman unutturuyor.” diye mırıldandı. Birkaç kere burnumu çekmek zorunda kalmıştım “Gerçekten mi?” diye sordum. Başını aşağı yukarı salladığı sırada cebimdeki peçeteyi elime almıştım. Birkaç adımda yanıma yaklaştı. “Pes etmek gibi bir seçeneğin olmamalıdır. Her zaman bir yolu vardır. Yeter ki inan ve kararlı ol.” Dediklerini aklımın en ücra köşelerine kaydetmiştim. Az önce yaptığını yaparak onu onaylamıştım. Aslında haklıydı, hem de çok haklıydı. Pes etmek ya da intihar etmek hiçbir şeyi iyileştirmezdi. Çabalamak gerekirdi... Hayat; tıpkı bir zikzaklı yol gibiydi. İnsanlar düşer, kalkar ya da hayat ile ölüm arasındaki ince çizgide dengede durmaya çalışır. Pes ederlerse düşerler ama çabalarlarsa belki de bir şeyleri başarırlardı. Küçükken, verdiğim sözü hatırlamıştım. İnsanlara yardım edecektim. Herkese büyük yardımlar gönderecek ve onların mutlu olmasını sağlayacaktım. Özellikle de benim gibi anne babasız büyüyen çocuklara...

Sevgi nedir bilmeyen insanlara...

Düşüncelerimden sıyrıldığım anda Mustafa Hoca elindeki çiçeği annemin mezarının hemen yanındaki mezarın üzerine bıraktı. Sanırım ikimizin de annesi yan yana yatıyordu. Burukça gülümseyerek anneme döndüm. Ona son kez ‘Hoşça kal’ diyecek, hayatıma devam edecektim.

Öyle de oldu. Saniyeler içinde onunla vedalaşarak Mustafa Hoca ile birlikte mezarlığın çıkışına doğru yol almıştım. Bunu yapmak zordu ama yine de bazı şeyleri gerçekleştirmek için senin için önemli olan şeylerden vazgeçmek zorundaydın....

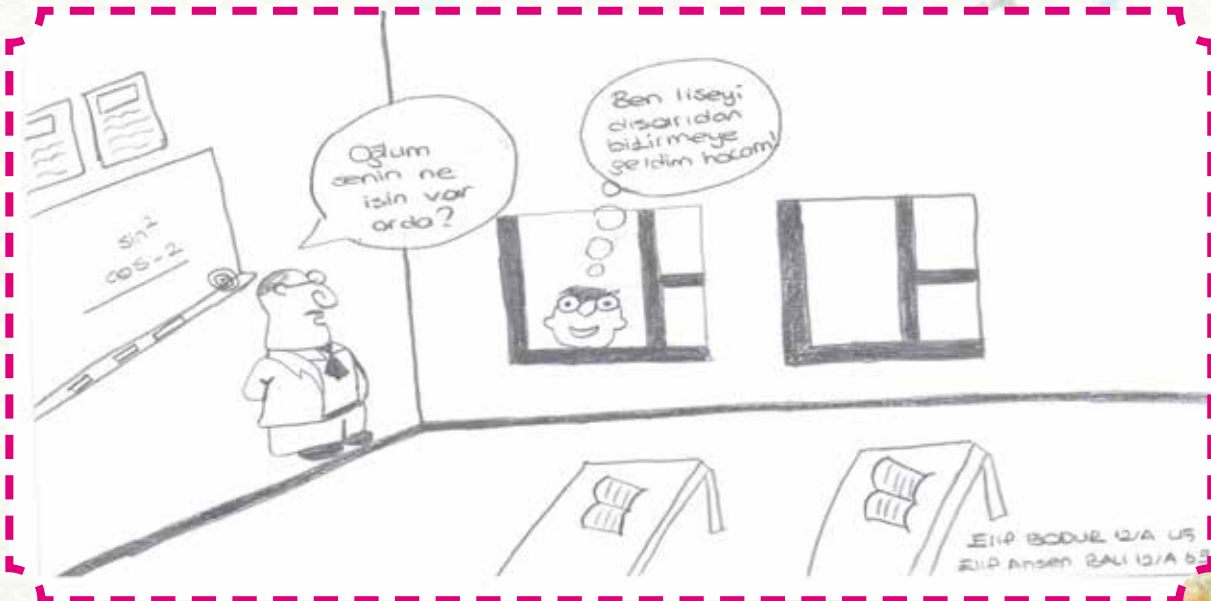
BUNLARI BİLİYOR MUYDUNUZ ???

- 1) Sivrisinek kovucu spreyle sinekleri kovmaz, sizi gizler. Sivrisineğin alıcılarını bloke ederek sizin orada olduğunuzu anlamalarını engeller.
- 2) Dünyanın en uzun tren yolculuğu 17,000 km uzunluğunda ve Portekiz'den Vietnam'a gitmektedir. Toplamda 327 saat sürmektedir.
- 3) Japonya'da 'Melodi Yolu' adında bir yol vardır, belirli aralıklarla konulmuş çizgiler sayesinde taşıtlar yoldan geçerken tekerlekler sürtünerek melodik bir ses çıkarır.
- 4) Cam akışkan bir maddedir ancak akış süresi o kadar uzundur ki bu akışı bir insan gözlemleyemez, yaşam süresi yetmez.
- 5) Kara sapot adında bir meyve vardır ve tadı aynı çikolatalı puding gibi olduğu için 'Çikolata meyvesi' olarak da bilinir.
- 6) Yetişkin kediler genelde birbirlerine miyavlamazlar, bunu sadece insanlarla iletişime geçmek için yaparlar.
- 7) En uzun evlilik 91 yıl 12 gün boyunca sürmüştür.
- 8) Dünyanın en hızlı ve en yüksek su kaydıracağı Kansas'ta bu yıl açılacaktır, yaklaşık 17 katlı bina yüksekliğinde olup, saatte 105km/s hıza ulaşmaktadır.
- 9) Çalışmalar çikolata yiyenlerin matematikte daha başarılı olduğunu kanıtlamıştır.
- 10) Suudi Arabistan'da 14 Şubat yasaklanmıştır. Ayrıca kırmızı kıyafet giymek ve kırmızı renkli, kalp şekilli şeyler satmak yasaktır.
- 11) Sarışınların esmerlere göre daha fazla saçı vardır.
- 12) Atların kırılan kemikleri yeniden kaynamaz. Ayağı kırılan atların hayatı da biter.
- 13) En uzun süre uçan tavuk 13 saniye havada kalabilmiştir.
- 14) Yılda ortalama 10 milyon kez göz kırparız.
- 15) Muz ya da yeşil elma koklamak zayıflamaya yardımcı olur.
- 16) Aşırı derecede kedi seven insanların diğer insanlara göre ruhsal hastalıklarının olması daha muhtemeldir ve intihara daha meyilli oldukları kanıtlanmıştır.
- 17) Eğer insan gözü dijital kamera olsaydı, 576 megapixel olurdu.
- 18) Eğer ananası ağzınızda uzun süre tutarsanız o sizi yemeye başlar. Ananasın içindeki proteinler eti eritebilecek kadar kuvvetlidir.
- 19) Eğer 4 saatten az veya 10 saatten fazla uyuyorsanız, erken yaşta ölme riskiniz yüksektir.
- 20) Araştırmalara göre, miyopluk bir yüksek IQ belirtisidir.
- 21) 66 yaşında Hong Konglu bir adam karnı ağrıdığı için doktora gitmiş ve kendisinin genetik olarak kadın olduğu öğrenilmiştir.
- 22) Nepeta Cataria bitkisi kısaca Catnip yapraklarında bulunan maddelerden dolayı bunu yiyen kedinin halüsinasyon görmesini sağlayıp, kafasını güzel yapmaktadır.
- 23) İspanya, Benidorm'un en yüksek gökdeleninin (47 katlı) asansörü yoktur.
- 24) BMW M5 o kadar sessizdir ki, sürücülerin arabalarını duyabilmeleri için hoparlörlerden fake motor sesi verilmektedir.
- 25) Herkesin kirpiklerinde milyonlarca "kirpik maytı" denilen canlılar yaşar.
- 26) Gold pills, yani 'Altın haplar' 425\$'dan satılıyor ve dışkınızın 24 ayar altın kaplı ve ışıltılı olmasını sağlıyor.
- 27) Dinamitlerin yapımında kullanılan malzemelerden birinin de hammaddesi fıstıktır.
- 28) Feodor Vassilyev 1707-1782 yılları arasında Rusya'da yaşamıştır. İlk eşi 16 ikiz, 7 üçüz, 4 tane dördüz doğurmuş ve Guinness rekorlar kitabına girmiştir.
- 29) Güney Kore'de liseler ortalama 16 saattir ve cumartesi günleri tatil değildir.
- 30) Endonezya, Sulawesi adasında her 3 yılda bir ölü insanlar mezarlarından çıkartılıp yeni kıyafetler giydirilir.
- 31) Amelia Dyer, Viktoria döneminde yaşamış bir hemşiredir. Ayrıca para için 400 tane bebeği evlat edinip, öldürmüştür.
- 32) Tayvan'ın Eva Air adlı havayolu şirketinin uçakları, yemekler ve uçak biletleri Hello Kitty baskılıdır.

- 33) Edwin Robinson, 1980 yılında kör, kel ve yarı sağır bir insanken, otoyolda yıldırım çarpması sonucu 3 özü de düzelmiştir.
- 34) J.K Rowling 7 yıl sonra 'Harmione'yi Ron ile değil Harry ile evlendirmeliydim' demiştir.
- 35) Hindistan'da polisler bıyık bırakırsa diğer polislerden daha fazla maaş alırlar.
- 36) Meksika'da köpeğinizin kakasını koyabileceğiniz çöp kutuları vardır. İçine köpeğinizin kakasını koyduğunuzda bedava Wi-Fi verir, daha fazla kaka daha uzun süre Wi-Fi bağlantısı sağlar.
- 37) Noel Baba'nın şu anki kırmızı kıyafet ve şapkalı, geyikli, kızaklı halinin ilk defa Coca Cola'nın 1931'deki bir reklamı için tasarlanmıştır. Orijinal Noel Baba yeşil kıyafetlidir.
- 38) Geçmişteki bir olayı hatırladığınızda, aslında o olayı değil, o olayı en son hatırladığınız zamanı hatırlarsınız.
- 39) Çin, Şangay'da yalnız bir adam sinemadaki her iki koltuktan birisini alıp internette kampanya başlatmıştır. Şu anda Şangay'da sevgililerin yan yana oturabileceği bir sinema yoktur.
- 40) Jonathan Lee Riches, herkesi ve her şeyi dava eden adam olarak Guinness Rekorlar kitabına girmiştir. Bunu duyduktan sonra Guinness Rekorlar kitabına da dava açmıştır.
- 41) Brazilya'da sokak ışıklarının elektriğini hapishanedeki suçlular pedal çevirerek üretmektedir.
- 42) 1800'lerde çocukların fotoğrafı çekilirken anneler sandalyeye oturtulup üstleri örtülürdü.
- 43) WhatsApp'ın bulucusu Brian Acton 2009'da Facebook'a iş başvurusunda bulunmuş ancak kabul edilmemiştir.
- 44) 2 arkadaş Eiffel kulesi çok parlak olduğu ve ışığın odalarına girip, tüm gece onları uyutmadığı için kuleyi patlatmaya çalışmışlardır.
- 45) Amerikalı bir kadın kendini asarak intihar ederken ipin kopması üzerine ip üreticisi firmaya dava açmıştır ve 2 milyon dolar kazanmıştır.
- 46) SüngerBob'un isminin SürgerÇocuk (SpongeBoy) olması planlanıyordu, ancak bu isim bir vileda firması tarafından alınmıştı.
- 47) Unutmak aslında sağlıklı bir akla sahip olduğunuzu gösterir.
- 48) Aşırı derecede fazla basınç altında fıstık ezmesi, elmasa dönüşebilir.
- 49) Dünya'nın en sessiz odası -9 desibel'dir. Minnesota'da bulunmaktadır ve içeride kan akışınızı duyabilirsiniz.

Esmâ KOCABI 12-C

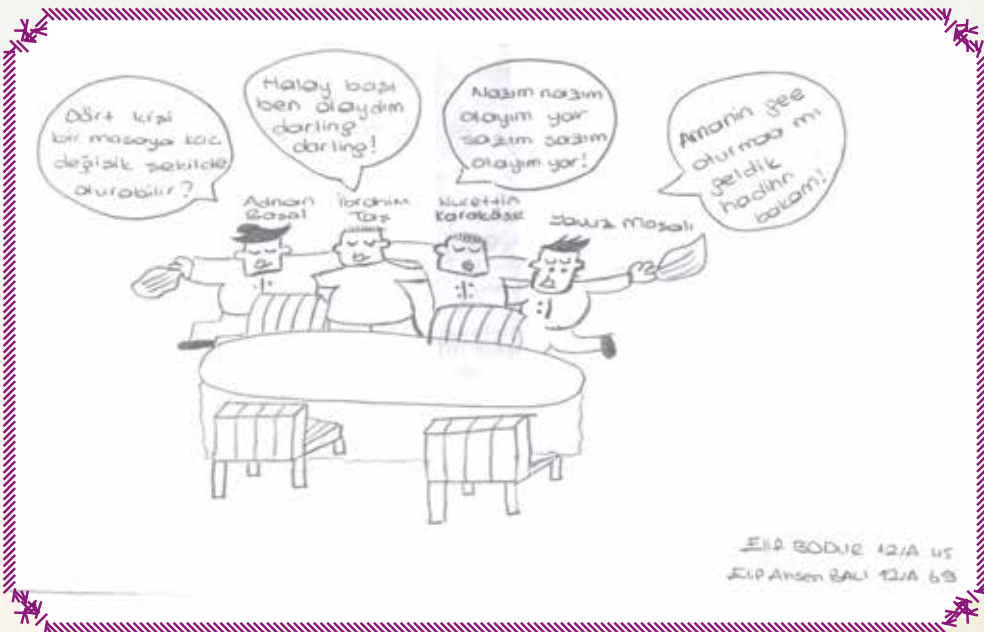

*** HOCALARIMIZDAN İNCİLER ***

- * Öztürk SARI: "Biliyorsan konuş âlim sansınlar, bilmiyorsan sus adam sansınlar."
- * Şerif ÖZBEY: "Biz öğretmenim öğretmen olduğu zamanda öğrenciydik, öğrencinin öğrenci olduğu zamanda öğretmeniz."
- * Nesrin GÜNDOĞDU: "Başkan bu sınıfın hali ne böyle?"
- * Bilal ÇAKIR: "Hay hay seni mi kırıcım."
- * Yılmaz OĞUZ: "Beş dakika ara verelim."
- * Ali SARI: "Gençler bu son; bunu da yazın bir daha yazmayacağız."
- * Erkan YILDIZ: "İlk paragrafın sondan ikinci cümlesinin altını çizelim."
- * Yunus YAĞCI: "Dersi dinlemeyecekseniz açık liseye gidin."
- * Leyla PERTEK: "Bu sınıfta yorulduğum kadar hiçbir sınıfta yorulmuyorum."
- * Evren SAVAŞ: "Gençler haftaya defterleriniz yanınızda olsun."
- * Fatih AKDEMİR: "Ne bu sakallar? Yat 5 şınav!"
- * İbrahim TAŞ: "Bunlar size elektrik, su, doğal gaz faturası olarak geri dönecektir."
- * Haluk AŞÇI: "Otur, telefonları kapat, masaya yığ."
- * Yavuz MAŞALI: "Hiç kimse başarı merdivenlerini elleri cebinde çıkamaz."
- * Meltem ÇAMDAL: "Dünya, gözlerinin gördüğü kadar büyük değil; hayallerin gerçekleşmeyecek kadar uzak değil."
- * Mehmet TURAN: "Halk içinde muteber bir nesne yok devlet gibi; olmaya devlet cihanda bir nefes sıhhat gibi."

*** 11 De'İller ***

BABAMA HIÇ GÖNDEREMEDİĞİM MEKTUP - 2

Açtı yine kara defterini kızın. Derdini anlatmaya, seninle konuşmaya geldi babası. Kimsenin dayanamayacağı, belki senin de içinin acıyacağı sözleri söylemeye geldi. Yine aynı şeyleri söyleyecek bu kız. Senin sesini, gülüşlerinizi, kokunu, onu sevdiğini, kızım deyişini, o da sana kusursuz bir şekilde her seferinde " Babacığım! " diyebilmeyi çok özledi bu kızın.

Her adamda, her insanda seni arıyor. Herkesi iyice inceliyor. Çünkü aklından gitmeyen tek şey sensin. Kızın, karşısındaki insana bakıyor. Eğer o huyunu sevdiyse gururlana gururlana: " İşte aynı benim babam !" diyor. Eğer sevmediyse: "Bak senin baban farklı, o bunu yapmaz!" diyor. Diyorum ya bu küçük kızının aklında hareketlerin kalmış. Yüzünü bile hatırlayamıyor bu kızın. İnsan sevdiğinin yüzünü gitgide unutmuş ya kızında unuttu galiba.

Geçen ne oldu biliyor musun? Senin kızının yanından bir adam geçti. O da onu sen zannedip arkasından koştura koştura gitti. Sen zannetti onu. Soluk soluğa adamın yanına yaklaştı. "Babacığım!" diye seslendi arkasından. Adam arkasını döndü ve baktı. Şaşırmıştı. Bir kız ona "babacığım" demişti çünkü. Buyurun, dedi arkasından. Çok utandı o sıra kızın. "Affedersiniz, sizi bir tanıdığımıza benzettim" dedi ve özür dileyerek oradan ayrıldı. Bozuntuya vermedi ama içinde fırtınalar kopmuştu. Bu olay ilk kez başına gelmiyor ki kızının.

Geçen hastalandı senin küçük kızın. Annesiyle hastaneye gittiler. Oturdular güzelce sıralarının gelmesini bekliyorlardı. Hızlıca annesinin yanından kalktı ve koşa koşa yine sen zannettiği adamın yanına gitti. Ama bu sefer ona "Babacığım" diye seslenmedi. Tam adama yaklaşmıştı ki adam arkasını döndü. Yine sen değildin. O sıra anladı ki yine başkalarında senin yüzünü aramış bu kızın. Ne olduğunu anlamamış meraklı gözlerle onu arayan annesinin yanına gitti. Bir açıklama yapmasını bekliyordu annesi. Kısık bir ses tonuyla:

Bir şey yok öylesine gittim, dedi. Diyemedi ki senin kızın babasını unutmuş, her gördüğü adamı o zannediyor.

İşte bu kızın bir tek sana söylüyor ve bir tek seninle paylaşıyor bunları babası. Seni ne kadar sevdiğini, sensiz geçen dakikaların ne çok acı verdiğini ve seni ne denli özlediğini anlatabilecek kelimelerin yeryüzünde olduğuna inanmıyor artık kızın.

Sen de o yüzden sensizliğe kızını daha fazla alıştırma. Şunu da unutmadan söyleyeyim: "İnsan sevdiğini Allah'a emanet ederse onu görmeden ölmezmiş."

Onun için Allah'a emanet ol babacığım!

Seni affettim babacığım; ama büyüdüğümü göremedin...

Kızın...

ZAMAN

Zaman!

Hızlı, çok hızlı.

Sudan hızlı

Akıp geçiyor gözümün önünden.

Anılarım geliyor aklıma,

Duygu fırtınası başlıyor o an

odamda,

Duruyorum,

Özlüyorum...

Eski günleri,

Dostlukları,

Aynaları,

Kendimi bulduğum o aynaları

Özlüyorum...

Sadece özlüyorum,

Geri gelmiyor,

Kötüsü de bu ya!

Giden geri gelmiyor,

Yapılan hata telafi olmuyor,

Üzülürsün, kahrolürsün...

Yine geri gelmiyor.

Oğuzhan ŞENSÖZ 9-C

UMUT DÜNYASINDAKİ İKİ ÇELİŞKİLİ DURUM

İnsanlar doğar büyür ve ölür. Kimilerine göre dört dörtlüktür hayat, kimilerine göre sefalet...

İnsanlar için her açıdan bu hayatın birleştiği bir nokta vardır: 'YAŞAMAK'. Yaşamak; yemek, içmek, eğlenmek ve kendi ayakların üzerinde durabilmektir. Birçok insan var, yediği önünde yemediği arkasında. Bazıları da var ki bir dilim yiyecek ekmeği bile yok. Peki, yaşamak bu mu? Bu mu dört dörtlük hayat? Bizler oturup bir düşünmeliyiz; bazı yemeklere burun kıvrıyor, beğenmiyoruz. Peki, Afrika'daki, Somali'deki çocukların böyle bir şansı var mı? O insanlar bir dilim ekmeğe, bir bardak suya muhtaçlar. Yaşadıkları yerin şartları uygun olmadığı için birçok insan açlıktan susuzluktan ölüyor. Hatta yeni doğan bakıma muhtaç, besine muhtaç bebekler bile ölüyor.

Bazıları da ölenlere göre biraz daha şanslıdır sanki. Ölmemişlerdir ama açlıktan sefaletten kıvranıp, yaşayıp gidiyorlardır. Atalarımızın bir sözü var 'Canı yanan uyumuş, acıkan uyuyamamış' yani canı her ne kadar da yansa bir vakitten sonra hayattan zevk almaya başlar ve hayat mücadelesi insana acılarını unutturur. Zaman en iyi ilaçtır.

Ya acıkan ne yapacak? Eğlenemeyecek, kendi ayakları üzerinde duramayacak, her an dikenli bir tel içinde sıkıştırılıp kalacak; her dakika uzunca bir zaman gibi gelecek.

İnsanlar bu konuda çok duyarsız. Herkesin bir ailesi vardır: annesi babası kardeşi... Şimdi düşünün, kendinizi onların yerine koyun. Nasıl bir duygu elinden hiçbir şey gelmeden öylece durmak, onların ölümlerine şahit olmak, onların gözyaşlarına çare olamamak...

Bizler durumu olmayan, açlıkla sefaletle savaşan insanlara küçük de olsa yardım edebiliriz. Mesela Kurban Bayramı'nda et gönderebiliriz; giymediğimiz kıyafetleri, kuru bakliyatları, -durumumuz varsa- para da gönderebiliriz. Bizim için küçük ama onlar için dünyalar kadar büyük bir hediye olur.

Sonuç olarak bu gibi insanları görmezden gelmek yerine, yardım edip bizler gibi rahat yaşayabilmelerini az da olsa sağlayabiliriz.

Ve şunu unutmamalıyız ki şimdi onlar bu durumdadır ve yardıma muhtaçlar; belki bir gün aynı duruma biz düşeceğiz ve kimse bizi görmeyecek. O zaman her şeyi anlayacağız ama iş işten geçmiş olacak...

GAMZE KAYA 9-A

"SEN GELDİN EFENDİM"

Sen geldin Efendim!
Hayatımızın güneşi, aydınlığı,
Ey yadımı silen aziz Peygamber
Her adımın beni benden eder.

Sen geldin Efendim!
Değişti her şey.
Kız çocuklarını güldürdün
Mekke'ye ayı, güneşi indirdin.

Sen geldin Efendim!
Ben, beni bitirdim.
Sonra sen geldin
Gözyaşımın her damlası
yüreğimi eritti.

Sen geldin Efendim!
Güldü yetimin yüzü
Kardeş oldu tüm herkes
Riyasız dünyayı öğrendik.

Sen geldin Efendim!
Melekler nur saçtı.
Gökyüzü yıldızları Verdi,
Halime ise ak sütünü...

Sen geldin Efendim!
Arşa çıktı selamım,
Dualar gökyüzüne çıktı bir bir ,
Yağmur indi melekleriyle

Sen geldin Efendim!
Nebiler nebisi!
Aşkın timsali!
En sevgili!

Sen geldin Ya Resulallah!
Sen geldin ey Efendim!
Gül Peygamberim !
Aziz Peygamberim !

Büşra GÖKÇEN 10-D

İSLAM EN GÜZEL DİNDİR

Okunur o güzel ezan
Varır huşuya insan
Huşuya varmak istersen
İslam en güzel dindir.

Günde beş vakit namazı
Huzura erdirir insanı
Huzura ermek istersen
İslam en güzel dindir.

Secdeye varınca o an
Anlar acizliğini insan
Sen de anlamak istersen
İslam en güzel dindir.

Ardından edersin dua
Derdine bulursun deva
Derdine deva istersen
İslam en güzel dindir.

Bilirsin dünya yalan
Olursun sonra pişman
Pişman olmak istemiyorsan
İslam en güzel dindir.

Yılmaz ORHAN

PEYGAMBERİM (S.A.V)

Rehberim, izindeyim.
Nur yüzün aydınlatıyor yolumu.
Attığım her adımı,
Sana bakarak yürüyorum.

Efendim, seninleyim.
Gül kokun ferahlatıyor içimi.
Aldığım her nefeste,
Güzel adını anıyorum.

Sultanım, yanındayım.
Gür sesin uyandırıyor benliğimi.
Ettiğim her duada,
Sonsuz şefaatin diliyorum.

Resulüm, emrindeyim.
Pür sözün şahlandırıyor kalbimi.
Yaptığım her talepte,
Cennet kevserini istiyorum.

Kamil KOCAGÖZ
10-C

SENSİZLİK

Sabah kahvesi içerken,
Yağmur damlaları rıhtıma düşerken,
Her an seni düşlerken,
Ansızın yaşıyorum seni, sensizken.

Yağmurda sensiz ıslanmak o kadar
zor ki,
Sensizliğin adeta sel misali vuruyor,
kalbimi.
Sokaklar bile halimi sorar oldu,
diyemedim;
Bana vuran sensizliğinin kendisiydi.

Bakamam, bir güneşe bir de gözlerine,
Dokunamam, bir ateşe bir de ellerine,
Susamam, bir haksızlığa bir de
sensizliğe.
Aldandım sana,
Senin o masum bakışlarına.
Hatırlatsın satırlarım beni sana.

Bu kaçınıcı yağmur yine yüzüme vuran,
Bu kaçınıcı savaş yine yenildiğim, kalbi-
me vuran,
O kadar direniyorum ki,
Sensizliğin sesine inan.
Anlatsam anlar mısın?
Seni ne kadar sevdiğimi,
Anlatsam anlar mısın?
Sensizliğin hissini.

Keşkeler ile geçiyor günlerim,
Alıştım sensizliğe,
Sana karşı umulmaz hisler besledim,
Sen yoksan ben neyleyim.
Savruluyorum, sensiz geçen her günde,
Savruluyorum, dermansız bir derde
düşmüşçesine,
Yazdım, satırlarıma seni ne kadar
sevdiğimi,
Artık yazamıyorum, çünkü ümidim
bitti.

İSMAİL AKKAYA 10/D

“KALP KIRINTILARIM”

Bir hikâye var aklımda. Yaşamadığım ama burukluğunu hissettiğim. Nasıl desem, birinin eksikliği... Üzüldüm, aradım ama bulamadım. Ben de isterdim onu görmeyi ama ilahi kaderin korkunç yutucu tarafı... Onu anlatmaya nereden başlasam acaba diye düşünmeden edemiyorum.

Bundan yıllar önce babamlar köyde yaşarlarmış. Babamlar beş kardeşmiş; ailecek kalabalığınız anlayacağınız. Babam küçük yaşta yetim kalmış ama yüreği asla yetim değildi. Babasının hatıralarıyla doluydu yüreği. Babam hep hissetti yokluğunu. Ondan bahsedince hafif burkuldu. Göz pınarları çıkacakken dur, dedi yüreği, yapma! İçine akıttı gözyaşlarını. Onun en mutlu ve mahzun anları, dedemle geçen vakitlerini anlatmasıydı. “Biz babamla pazara gitmeye giderdik...” bunun gibi cümleler kurardı.

Dedemin hikâyesini anlatacak olursam; dedemi ölüme sürükleyen günümüzün de hastalığı olan kanser, onu yataklara düşürmüştü. Sonu gelmeyen öksürük ve mendile bulaşan bir iki kan pıhtısı... O zamanın şartları tedaviye yetmemiş tabii. Dedemin vücudu yaprak gibi sararıırken bir fotoğraf çekilmiş, gülümsemeye çalıştığı. Sanki beni ve bizi kucaklamak istercesine. Babam o fotoğrafı biraz büyülterek başköşeye koydu.

Dedem bir müddet sonra akciğer kanserine yenik düşerek, bir çınar gibi devrilinece bu diyardan, babam için hicran yılları başlamış. Babaannem ise; o acıları bir Anadolu kadını gibi sırtına yükleyen, korkmadan üstesinden gelen bir kadın. Sanki ruhunu ve bedenini yıllar geçtikçe zincirlemiş, kepenkleri kapatmış bir dükkân gibi.

O kelimelerin boğazına inci gibi dizildiğini bilirim. Boynu hafif bükülür, göz kapakları hafif düşer ve o temiz cümleleri kurmaya yeniden başlar. Heyecanlanır, coşar ve bir mahzunluk çökerdi inceden. Yüzüne çalınan bir bahar gibi açar güllerini. Canım babam, sen çok yaşa!

Diğer aile üyelerinin üzülp akıttığı gözyaşlarını anlatmadan geçemem. Halam ondan bahsedince elini gözlerine siper ederek hıçkırır. “Ah!” der. Yüreği bir burkulur, titrer ve o da anlatmaya başlar kışının baharını, yetimliğinin sevdasını.

Dedem çok sevilen, yardımsever bir insanmış. Okumayı da çok severmiş. Onun kitaplarına bakıyorum da ne kadar çok mana buluyorum bilemezsiniz. Parmaklarımla sayfaları aralıyorum. Toz taneleri havalandırınca hapsizlikle kendime geliyorum. Bu hapsizlik, sanki zamanın “o yok artık” diye beni incitmesi...

O, dedemi en derin anlatan, hatıralarının kuyusunu adım adım anlatırken, ilk kuyunun içinden su çeker gibi hatıralarını çeker. Zırlı yüreği ince bir yufkaya dönüşür. Sonra da muhteremin adını söyleye söyleye avunur, avutulur.

Zaman, yaraların ilacı olsa neye yarar, hatırlayınca zaten yüreğin yanar. Dedemi göremedim, elinden tutamadım, “dede beni parka götür” diyemedim. Kucağında ona bir şeyler söyleyemedim, boynuna sarılamadım, cevapsız kaldı sorularım. Kabrinin başına gittiğimdeyse halka halka oldu söyleyeceklerim. Allah sana rahmet etsin, ruhun şad olsun inşallah. Yokluğun, eksiklik hissettiğimiz gözyaşlarıyla dolu hüznler. Hep hatıramızda, yüreğimizdesin...

BÜŞRA GÖKÇEN 10 D

SESSİZ YOK OLUŞ

Utku...
Hayatın hicranlarını an be an yaşayan, çektiklerini bilmeyen, ömrü doktor kapılarında geçen, acıyla dolu bir hayatı vardı. 1997 yılında gözlerini açtı dünyaya. Bilseydi çekeceklerini, imtihanını, gelmek ister miydi acaba dünyaya? Üç yaşında ateşli bir rahatsızlık geçirdi. Üst üste havale nöbetleri geçirince hayatı bir anda değişmiş, o ve ailesi için şartlar daha zor hale gelmişti.

Konuşamıyor, yürüyemiyor... Mezarsız bir ölü gibi beyaz çarşafı yatağında uzanıp yatıyordu. Annesi Sevil Hanım evladını bağrına basıp, hiç bıkmadan, usanmadan onun ihtiyaçlarını gideriyordu. Evladı odalarda koşturup, "anne!" diye seslenirken şimdi hiçbir şey yapamıyordu.

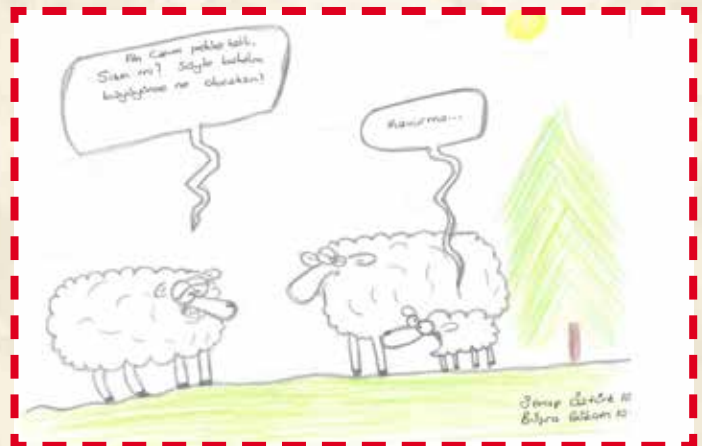

Yemeğini bile kendisi yiyemiyordu. Babasının ona aldığı birkaç parça oyuncakla bile oynayamamıştı daha. Onun oyuncakları cihazları olmuştu artık.

Annesi ve babası için en zoru ona ilaç alamamaktı. Babası Kemal Bey, özel bir şirkette çalışıyordu. Maddi durumları, çocuğun nefes alması için gereken makineyi almaya yetmiyordu. Kemal Bey ve Sevil Hanım'ın aileleri destek olup, o makineyi onlara almışlardı.

Yıllar zar zor geçiyor, belki de ruhlarda eserler bırakıyordu. Bu eserler kimi zaman acı şarkılar söylüyor, kimi zaman da tebessüm ettiriyordu. Utku'nun durumu iyice kötüye gitti. İyileşemedi. Cümleler kuramadı, seyredemedi bir yerleri. Tek gördüğü karşısında duran anlamsız, soğuk duvardı. Annesinin kucagında son nefesini verirken bile tek kelime edememiş ve öylece kalakalmıştı. Annesi feryad eder, acılarını sığdıramazdı. Babası bizzat kendisi koymuştu kabre. Oğlunu kara toprağa verirken kendini de gömdü. Gülemedi bir daha. Tebessüm ettiyse de hep oğlu geldi aklına. "CANIM OĞLUM!"

EMİNE KOÇ 10 D

KORKUYORUM

M azi denilen saçmalığın yüzüme vurulmasından korkuyorum!
U sta kişilerin bulunduğu bu mücadelede, saf dışı kalmaktan korkuyorum!
S açmalamaktan değil, anlaşılmamaktan korkuyorum!
T akılıp düşmekten değil, birinin beni itmesinden korkuyorum!
A slında en kötüsü, korkusuzluğumdan korkuyorum!
F ani hayatta bir pula değer vermekten korkuyorum!
A rşa yükselirken düşmekten korkuyorum!

DOSTLUK

D aimi kardeşlikten süregelen
O nurlu arkadaşlara sahibiz
S onsuz olduğu bilinen
T ereddütsüz kardeşiz biz
L amba gibi birbirimizi aydınlatan
U çsuz bucaksız çölde ilerleyen
K ardeşleriz can yoldaşınız biz....

HATIRLA!

Unutmamalı insan topraktan geldiğini!
Kimlere değer verdiğini,
Nelerden acı çektiğini,
Ne için riske girdiğini,
Neleri tercih ettiğini,
Unutma insan, "benliğini!"
Unutma insan, sana ne için şans verildiğini!

BİR YAĞMUR DAMLASI

Yağmur damlası olmayı isterdim mesela,
Alnına çarppı kaşlarında birikmek isterdim.
Yanağından süzülüp,
Omzuna düşmek isterdim.
Saçlarına düşmek istemezdim ama
Süzülüp yere düşmek de istemezdim.
Tenini ıslatmak isterdim.
Kış uykusuna yatarcasına konaklamak isterdim teninde.
Ama bir de bakmışım ki hiçbir şey yok elimde!
Şu koca dünyamda bir ben varım benimle...

VATAN

V ar mı dünyada toprağın kadar değerli mücevher?
A deta evreni aydınlatan en parlak cevher!
T oprağından yer ister, onurlu her er.
A l canım! Tek canım feda olsun sana!
N e olur bir avuç toprak olayım, toprağının altında...

Mustafa YAĞCI 12-B

İNTİKAM

Pişman edip sevdiğine,
Gelmem artık hayaline.
Görenler acır haline,
İntikamım kötü olur.

Bitmez kalbimin nefreti,
Zor görürsün selameti.
Bekleme benden merhameti,
İntikamım kötü olur.

Seni candan bezdiririm,
Diyar diyar gezdiririm,
Helallikler istetirim,
İntikamım kötü olur.

Dünyanı ters döndürürüm,
Umutunu söndürürüm,
Seni çok zor güldürürüm,
İntikamım kötü olur.

Yaşamaktan bıktırırım,
Tatlı canı sıktırırım,
Senin dünyanı yıktırırım,
İntikamım kötü olur.

Seni derde bağlatırım,
Gözyaşını çağlatırım,
Gece gündüz ağlatırım,
İntikamım kötü olur.

Yüreğine dolar kahr,
Yaşam gelir sana ağır,
İstedığın kadar bağır,
İntikamım kötü olur.

Gözyaşını dindiririm,
O haddini bildiririm,
Sanma bunu sindiririm,
İntikamım kötü olur.

Yazdıklarım satır satır,
Film olur oynatılır,
Yıllar yılı anlatılır,
İntikamım kötü olur.

Rabia SATIK 11-A

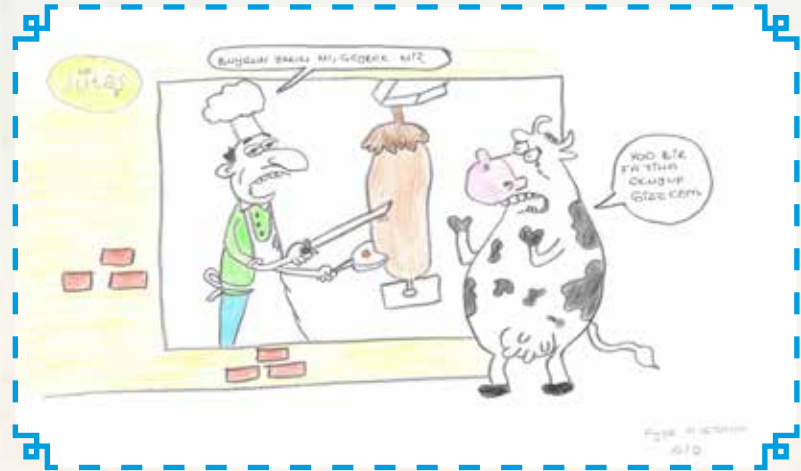
UNUTTURAMAZI

Unutturamaz seni bana;
Ne meltem rüzgârları, ne muson yağmurları,
Uzun geceler, ne de bitmeyen günler...

Unutturamaz seni bana;
Ne bahar yağmurları, ne uzun kış geceleri,
Sonu gelmeyen dakikalar, ne de bitmeyen saniyeler...

Unutturamaz seni bana;
Ne aşk şiirleri, ne ayrılık şarkıları,
Uzun masallar, ne de macera romanları...

C. Safa YALÇINKAYA

DOSTLUĞUM

Yazamadığım sitemlerimden söz aldım ben en çok. Dilime döşeli adın usul usul kanamaya başladığı anda yitikliği ezberledim.

Gözlerim her zamankinden biraz daha dağılmıştı, sözlerim kulak arayışıyla daha bir dolaşıktı. İşte o an kapının aralığından gördüm seni. Yüzümde miras kalan o çocukluğumdaki masum tebessüm oluşuverdi. Hayatıma hoş gelmiştin. Zamanı kovaladık, ömürden gün azalttık, büyüdük ve söz verdik seninle: "Zaman sadece görünüşümüzden çalacak." Evet, kardeşim, çocukluğumu bahane edip kalbimi çekip çevirmen vardı ya hani, korumacı tutumlar eskitirdin dil ucumda... Ses etmezdim. Ne de olsa senin kalbin güçlü, senin hislerin yönlendirilmeye gelmez, senin düşlerin avucunun içinde, senin gözlerin kaygan zemin.

Bense... Cümlelerine virgül olabilme pahasına tüm noktalama işaretlerini gasp eden ürkek bir karalama defteri. Kalbim çarptı, krizlere girdim yine de ses etmedim.

En çok seni anlatışlarımdaydı sustuklarım. Kaçamak göz çukurları çoğalttım sana. Yokluğuna bahaneler sunduğum zamanlarda dağıldı harflerim. İzinsiz saklanmışlığım adım adım diline hecelensin istemiştım aslında. Kalbine kendi metotlarıyla sürdürdüğüm benliğimi, zoraki bir dostluğun tutsak birlikteliğini yudumlamaktı niyetim.

Hani hep anlattığın uğrak masallardan dağınıktım ben çokça. Ben ağlarken, herkes bin bir sus püskürür, sen ağla derdin; gözyaşlarımı bile yakıştıırırdın bana.

Bana öğrettiğin ne çok güç gösterisi vardı. Seni tanıdığım her güne milyon harf tükettim ben. Yanımda olmayışının yasını tuttuğum çok gün oldu. Yoksun diye kendi cümlelerimde boğuldum çoğu zaman.

Ne çok şey gösterdin, öğrettin bana. Minnettarım başındaki şaşkınlığın izinsiz sahibi olduğum kadar, milyon teşekkür sana ve bu günümde dünüm kadar yanımda var oluşuna...

Daha içimde volkanlar patlıyor ama kelimelerim yetersiz seni anlatmaya. Ben kelimeleri esir etmeye çalıştıkça onlar beni esir alıyor. Bak, zaman ne çabuk geçti kardeşim! Ben akların, göz çukurlarının mahkûmuyum sen de benim suç ortağım...

Sence sözümüzü tutabildik mi?

İREM AKYOL 12VA

BİRTUTAM DOST İLE...

Kuru toprağa su, çıkmaz sokaklara yol, geceye aydınlık olan... Güveni, fedakârlığı, paylaşmayı yüreğinde taşıyan bir sevdadır dostluk.

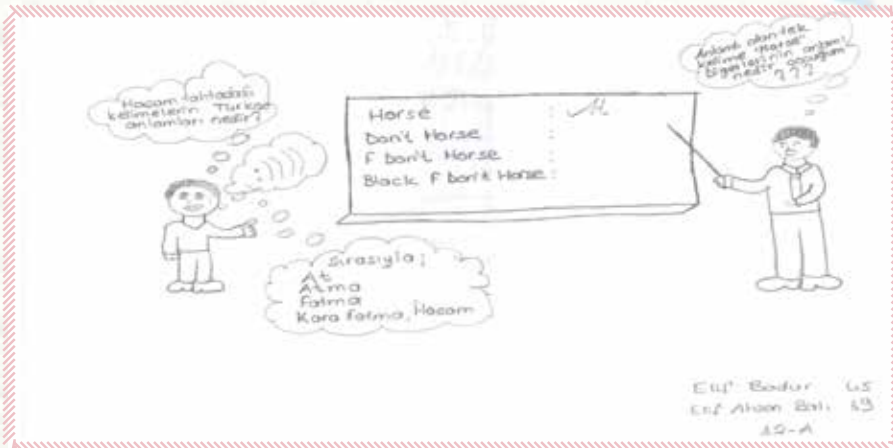
Dostluk, tarifi olmaz bir bağıdır. Sayısını aklınızda tutamayacağınız kadar insan tanıyabilirsiniz. Ama dostunuz tektir. Ezan sesi gibidir dostluk. Her ezan sesini duyduğumuzda nasıl toparlıyorsak kendimizi, dostumuzun sesini duyduğumuzda da toparlanıp iyi oluruz. Mutluluğa göz kırpan bir sinema afişi gibidir, en kırılgan anında bir kahkaha patlatandır umarsızca. Nasıl ki milyonlarca yıldız olmasına rağmen güneş tekse; dostluk da öyledir. Yalnızlığın serin sularında boğulacakken, ansızın gök kubbede aydınlatıyorsa üzüntünüzü ya da karanlık bir kuyuda boğulan gülüşlerinize güneşi armağan ediyorsa, evet, artık sizin de yanınızdadır dostunuz.

Dostluk ki bir simidin susamıyla doymaktır. Tam susuzluktan ölmek üzereyken suyunu dostunla paylaşmaktır. Bazen bir fincan kahvenin kırk yıllık hatırı, bazen bir çayın tadıdır. Mutluluğu paylaştıkça çoğaltmak, hüznü paylaştıkça azaltmaktır. Bir derdini kolayca paylaşabilmektir dostluk.

Mesafeler olmasına rağmen onunla aynı güneşi paylaşabilmektedir. Bir gölge gibidir, nereye gitsek onun bizimle bir olduğunu hissetmektir. Acı, bağırı yanık bir türküdür. Ekşi ağlamaların yanında sert gülüşlerimizdir dostluk. Farklı sazlarda aynı tel olmaktır. Bir dağ gibi yüce bir zeybek gibi heybetlidir dostluk.

Anadolu'nun çamurlu köy sokaklarında dolaşırken burnumuza gelen taze ekmek kokusudur dostluk. Dostluğun boyutunu terzi masalarında nakış akış değil, harami sofralarında omuz omuza çoğaltmak ümidiyle...

Berfin Bolat 11/A

Etik: Bodur 65
Çiz: Alkan Bül 63
12-A

İNSAN DENEN MEÇHUL

Biz insanlar, anlaşılması zor varlıklarız. Hep pişmanlık hissediyoruz, birilerine karşı kin besleriz. Bize söylenen kem sözün cevabını vermek için pusuda bekleyen avcı gibi bekleriz. Sonra da her yeri yıkıp, döker boş terk edilmiş bir eve benzetiriz. Bazı şeylerin kıymetine, etiketine bakarak karar veririz. Oysaki asıl değerli olan ailemizi, sevdiğimizizi göremeyiz. Babanın kıymeti çoğu zaman tabutunu taşıdığımız zaman anlarız; ama vakit geçmiştir artık. Hep birini üzeriz, sonra yine biz üzülürüz; kırıp dökmüşken, harabeye çevirmişken yaşantımızı, teselli ararız, ufak bir teselli, “üzülme!” diyebilecek bir dost.

Bir nezle grip olduğumuzda isyan üzerine isyan ederiz. Ama hiç diğer hasta olanları anımsamayız bile. Diyalize bağlı olanları, bacağı, kolu olmayanları hiç düşünmeyiz. Hep bu dünya için çalışırız, ev almaya, araba almaya çalışırız; sadece ramazan ayında oruç tutar, namaz kılarız, Kuran'ın yüzünü senede bir defa görürüz.

Hiç düşünmeyiz yarın ne olacağını. Bazı şeylere dört elle sarılmak varken, göz ucuyla bakarız. Gençliğimizde dinamiğizdir, yaşlılıkla dalga geçeriz. Yıllar takvim yapraklarını tek nefeste süpürür. Yaşlılık

bizle dalga geçmeye başlar, ölümün soğuk pençesi vücudumuzda dolaşır. Alnımıza, yüzümüze kesik çizikler atar yıllar. Belimiz bükülür, gözler şu dünyayı göremez olur; ama hala yaşamaya çalışırız, hala kendimizi yakasız gömleğe yakıştıramayıp, iki adım olacakken şu dünyada yerim, hala arsa, ev, mal, mülk almaya devam ederiz.

Bunun sonu malum; ani ölüm ya kalp krizidir, ya... İlk gün birçok kişi, ikinci gün eş dost, üçüncü gün akrabalar, 2-3 yıl 5 yıl derken kimsecikler uğramaz kabrimize. Fani oluşumuzun farkında değiliz, işte tek sorun bu. Çalacak bir kapınız varken, bir tas çorba götürebiliyorsanız, aileniz varsa, bir dostunuz varsa onlara değerli olduklarını söyleyin; zor da olsa deneyin, şükredin.

Size söz söylerse birisi hiç ses etmeyin “susmak en iyi cevaptır”. Harabeye döndürmeyin yıllarınızı, cennet bahçeniz olsun. Güller yetiştirin, bahçıvanı siz olun.

Uzun lafın kisası sevmeyi, şükretmeyi, saygılı olmayı, duyarlı olmayı bilin. Dünya güzelliklerle yaşanır her güzelliğin arkasında ebedi bir ödül vardır. Sizlerin de o ödüle sahip olmanız dileğiyle...

TELEVİZYON MU ?

Televizyon hayatımızın bir parçası, dizilerimiz ise onlar madde bağımlılığı gibi. Hayat duruyor sanki, dizi başlayınca evde bir sessizlik. Dizi bitesine kadar tam iki buçuk üç saat dış dünyayla bağlantımızı keseriz. Dertlerimizin ilacı gibidir çoğu zaman buzla çevrili hayatımıza bir güneş doğdu zannederiz. Kendi derdimizi bir kenara atıp, karakterlerin dertlerine üzülürüz. Şu toplumda doğru dürüst hal hatır soran bile kalmadı artık. Kültürümüzü yavaş yavaş siliyoruz, çocuklar bile karakterlerin taklitlerini yapıyor, onları örnek alıyor. Hiç farkında değiliz bazı şeylerin aslında fark ediyoruz da boşveriyoruz. Diziler insanları uyarıyor aslında, dizi başlarken “Bu dizideki kişi ve kurumlar hayal ürünüdür” der. İnsan düşünceyle yapılmış bir nevi hayali şeyler. Kadınlar sohbet ederken artık dizilerden bahsediyor. Dizimiz olduğu gün misafir gelmesin isteriz, bir yere gitmeyiz belki de eve koşarak eve gitmemiz de bu yüzden.

Çağımızda anne babalar çocuğum susuyor diye açıyor çizgi film kanallarını çocuğunu toplumdan soyutluyor. Sonra başlıyor bu çocuk şu şu kelimeler kullanıyor, konuşması geri vs. Tehlikenin farkında değiliz. Televizyonda harcamayalım ömürlerimizi, unutmayalım ki bu kültür, bu hayat bizim. Televizyona kurban ettiğimiz ömrümüzü şöyle hesap edersek ülkemiz şartlarında 65 yıllık ortalama bir ömre sahip bir insan, eğer 5 yaşında televizyon izlemeye başladığını farzederseniz; Günde 1 saat televizyon izlendiğinde ömrünün 2,5 yılı, günde 2 saat ise rakam 7,5 yıla, günde 4 saat televizyon izlerse ömrümüzün 10 yılı ve günde 5 saat televizyon izlediğimizde ömrümüzün 12,5 yılı çok verimsiz, zararlı ve boş bir şekilde televizyona kurban edilmektedir.

BÜŞRA GÖKÇEN 10 D

GÖZ YANILMALARI

KAYIP DİLİM NEREDE ?

Resimde bir kase görünür. Bir var ki bir dilim eksik. Bu kayıp dilim nerede? Nerede olduğunu merak ediyorsanız resme ters çevirin.

HANGİ HAYVAN?

Resme baktığınızda gördüğünüz hayvan mı? Bu resimde ki hayvanı görmes. mümkün: Bir eşek ve bir fok.

GENÇ Mİ YAŞLI MI?

Resimde bir genç, bir yaşlı ki kadın var. Göz yanılmalarının en bilinenlerinden biri olan bu resimde kadınlardan siz ile hangisini gördünüz?

ÇİZGİLER PARELEL Mİ?

Çizgiyi çizgi ile bakıta eğri doğru görünür. Buna dikdört bakarsanız, bunları eğriye dönüştürme paralel çizgiyi görebilirsiniz. Çizgiyi kesen bir çizgiyi iki yönde çizmiş, bir göz yanılması yaratıyor.

Hazırlayan: Gürsel Gülergen (2014)

EĞİTİM VE AHLAK

Ahlak, önemli bir değerdir ve her insanın ahlaki bazı değerleri taşıması gerekir. Tarih boyunca toplumlar, eğitime önem vermiş ve ahlaklı bir toplum yetiştirmek için gayret göstermişlerdir.

İnsanların dürüst olması ve güzel davranışlarda bulunması, ahlaklı olduklarını gösterir. Ahlaklı kişiler çevresine ve çevresindeki insanlara zarar vermekten çekinir; onlara saygı ve sevgiyle yaklaşır. Bu nedenle de toplum tarafından sevilir ve saygı görürler. Bu da insanların iyi bir eğitimden geçerek doğruyu yanlış ayırt edebildiklerini gösterir. Terbiye görmemiş kötü ahlaklı insanlar ise toplumun yüz karasıdır. İnsanlar tarafından sevilmez ve saygı duyulmazlar. Gelecek nesillere kötü bir örnek oldukları için toplum tarafından dışlanırlar. Ahlaklı olmak, iyi bir insan olmak demektir. Toplumun geleceği için de iyi bir eğitim gereklidir. İslam dini de ahlaklı olmayı övmüş ve herkesin ahlaklı olması gerektiğini emretmiştir. Bizim de dinimiz gereği, iyiyi kötüyü ayırt ederek insanlara karşı elimizden geldiği kadar iyi ve güzel davranışlar sergileyip, toplumumuza ve kendimize aydınlık bir yol çizmemiz gerekir. Böylece hem vicdanımızı rahatlatmış oluruz hem de doğru yolda ilerlemiş oluruz.

Ahlak toplum içinde önemli bir yer edinmiştir. Bu da bize eğitilmiş ve terbiyeli bir toplumun, eğitimsiz bir toplumdaki her zaman daha gelişmiş olduğunu gösterecektir. Kötü ve terbiyesiz bir insan aynı zamanda kötü ahlaklı biridir ve bu insanları toplum pek hoş karşılamaz. Bunlar toplumun seviyesini düşürerek, toplumların kötü bir yolda ilerlemesine ve geleceklerini karartmasına neden olurlar.

Bizim de geleceğe kazandıracığımız toplum bu olmadığı için o insanlara pek sıcak bakmakla beraber, kötü insanların yolunda değil de iyi insanların yolunda ilerlememiz gerektiği açıkça bellidir.

Biz de üzerimize düşen görevi yapıp gelecek nesillere ahlak kurallarını, iyi bir eğitim vererek ve uygulayarak öğretmemiz ve ahlaklı olmanın temelini, her zaman iyi bir eğitimden geçtiğini kavratmamız gerekir.

Meryem Dirgin 9/A

İSTİYORUM

Öyle bir aşk istiyorum ki,
Seni düşünmeye doyamamak,
İçinde yalan sözler
Ve amacı gönül eğlendirmek olmayan
bir aşk!

Seninle konuşurken saçmalamak istiyorum.

Sana bakarken dalmak.

Hiç bıkmadan aldığım nefes gibi ol istiyorum.

Gözlerine bakmaya kıyamamak,
Seni her anımda yaşamak istediğim bir aşk!

Seninle sonu olmayan bir yolda yürümek istiyorum.

Düşmemek için tuttuğum tek el,
Koklamaya doyamadığım gül gibi ol istiyorum.

Seni izlerken kaybolmak,
Seni severken ölmek istiyorum.

Sadece seninle güldüğüm,
Seninle ağladığım bir aşk istiyorum.

Yılmaz ORHAN

EN GÜZEL TAT

Kitaplar... Ne çok şey öğrendik biz onlardan. Dostluğu, arkadaşlığı, dürüstlüğü, sevgiyi, macerayı... İyi ve güzel şeyleri insanlara aşıl原因an, bilgi ile cehaleti yok eden kitaplarla büyüdük hepimiz. Bir çiçek suladıkça nasıl geliyorsa biz de okudukça geliyoruz aslında. Kitap okumanın yararlarını saymakla bitiremeyeceğimiz gibi verdiği zevki ve tadı da anlatamayız.

Toplumumuzda ne yazık ki okuma alışkanlığı yaygın değildir. Çünkü küçük yaşta kazanılması gereken bir alışkanlıktır okumak. Bu konuda ise anne, baba ve öğretmenlere çok iş düşmektedir. Oysa okuma alışkanlığı olmayan bir anne babanın çocuğundan bunu istemesi, akıntıya karşı kürek çekmeye benzer.

Televizyon karşısında geçirdiğimiz saatlerin yarısını kitap okuyarak geçirsek ufkumuzu açma yolunda çok fazla yol kat edebiliriz ve kendimizi hem rahatça ifade edebilir hem de insanlarla rahat iletişim kurabiliriz.

Kitap okumak, insanın kimliğini oluşturur; kendini tanımasına yardımcı olur. Ufkunu geliştirir. Büyük işlere imza atan ve dünyanın hayran olduğu Atatürk'ün çok okuduğunu hepimiz biliyoruz. Atatürk'le ilgili öğrendiğimiz ilk bilgilerden birisidir bu. Öylesine varmış ki okumanın tadına; özümseyerek beğendiği yerlerin altını bile çizmiş. Cephede savaşırken bile vazgeçmemiş bu alışkanlığından.

Okumak öyle bir alışkanlıktır ki zevkine vardysanız duramazsınız. Bal bal diyerek ağız tatlanmaz. Bu yüzden de tadına varmak için önce tatmak gerekir. Zor olan ise başlamak, tadına varmaktır. Tadına varınca da öyle pencereler açılır ki zihninizde seyretmeye doymazsınız.

Kendini aşmak, insan gibi yaşayıp, iyi bir gelecek edinmek isteyenler, önce okumanın verdiği zevki tadın. Ve sizde o en güzel tadı çok sevip bırakamayacaksınız. Unutmayın! Bireyleri okumayan toplumlar geri kalmaya mahkûmdurlar.

Gizem YAZ 11/E

BÜYÜKYAZARLARIN GİZLİ HAYATLARI

Dünyanın en tanınmış yazarlarından, Büyük Umutlar'ın yazarı Charles Dickens dünyanın belki de en tuhaf uyku alışkanlığına sahipti. Yatarken yüzü mutlaka kuzey kutbuna bakacak şekilde uzanırdı. Bu tercihinin açıklarken 'yerküre elektrik akımları, pozitif ve negatif elektrik' gibi şeyler söylemişti. En fazla vakit geçirdiği yer de kimsesizler morguydu.

Shakespeare yazdıklarından kazandığından daha fazla geliri, tefecilik yaparak kazanıyordu.

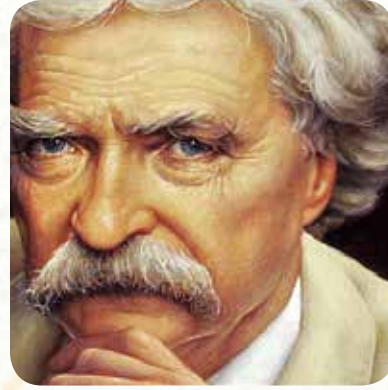
Karanlık hikâyelerin ustası Edgar Allan Poe'nun karanlıktan çok içkiyle başı dertteydi. Ömrü boyunca alacaklılarından bir adım önde, alkoliklikten bir adım gerideydi. Sivil İtaatsizlik teorisini ortaya atan Henry David Thoreau nadiren banyo yapar, saçlarını neredeyse hiç taramaz, yamalı giysiler giyerdi. Thoreau aynı zamanda ilk üzümlü ekmeği yaptı.

Balzac öldüğünde 51 yaşındaydı ama arkasında onlarca ölümsüz eser bırakmıştı. Günde yaklaşık 50 fincan kahve içtiği söylenen Balzac, kahve yapacak birisi olmadığına kahve çekirdeklerini çiğnerdi.

Tolstoy'un 13 çocuğu vardı. 48 yıllık evliliğinin ardından karısına "Benim yaşındaki insanların sıkça yaptıkları bir şeyi yapıyorum. Son günlerimi tek başıma ve sükunet içinde geçirebilmek için dünyadan vazgeçiyorum," yazan bir not bırakarak evini terk ettiğinde 82 yaşındaydı. Birkaç gün sonra bir tren istasyonunda donarak öldü.

Tolstoy, çağdaşı İvan Turgenyev'i düelloya davet etti. Hatta tabancalar bile geldi ama araya giren hatırlı dostlar sayesinde düello yapılmadı. Bu olayın ardından ikili uzun yıllar boyunca hiç görüşmedi.

Alice Harikalar Diyarında'nın yazarı Lewis Carroll bir matematik dehasıydı. Kelime üretmekte üstüne yoktu. Halen İngilizcede onun uydurduğu onlarca kelime kullanılmaktadır. Kütüphanelerde kitapların daha kolay bulunabilmesi için kitap adını cildin sırtına yazma fikrini hayata geçirdi. Scrabble kelime oyununun ilk örneğini yaptı. En sevdiği ulaşım aracı kendi icat ettiği üç tekerlekli bisikletti.

Mark Twain bugün bildiğimiz anlamda stand-up gösterilerini dünyada ilk kez uygulayan kişidir. Yazarlıktan kazandığı parayı farklı alanlarda değerlendirmeye çalıştı ama halka yutturulmaya çalışılan icatlara para yatırdığı için hep iflas etti. Halbuki evine telefon taktıran ilk insanlardan bir tanesi olmasına rağmen telefona yatırım yapma imkânı varken yapmadı. Ünlü mühendis ve mucit Nikola Tesla'yla yakın arkadaştı. Daktiloyla yazılmış olarak yayınevine teslim edilen ilk kitap Mark Twain'in 1883 tarihli Mississippi'de Yaşam kitabıdır.

Kendi geliştirdiği bir diyeti vardı. 'Azıcık aç kalmanın ortalama bir hastaya, dünyanın en iyi ilacından ya da doktorundan daha büyük yarar' sağlayacağını düşünmekteydi. İzleyicilerin arasında Kraliçe 1. Elizabeth olduğu halde Mark Twain, yellenmek üzerine uzun bir konuşma yaptı.

İrlanda asıllı yazar Oscar Wilde, ABD ziyareti sırasında gördüğü "Piyaniisti vurmayın. Elinden geleni yapıyor" yazısının hayatı boyunca gördüğü tek mantıklı sanat eleştirisi olduğunu söyledi. Wilde'ın Hemingway'le en büyük ortak özelliği ikisinin de çocuklukları boyunca annelerinin isteği üzerine kız kıyafetleri giymesidir.

Jack London tam bir kitap kurduydü. Şahsi kütüphanesinde 15 bin kitap vardı. John Baryelcorn isimli eseri adsız alkolikler birliğinin okuma listesinde yer alır. London beş yaşında içkiye başladı, 40 yaşında öldü. O kadar çok içiyordu ki, bu yüzden başına sayısız kaza geldi. Bir seferinde Oakland Rıhtımı'nda tökezleyerek denize düştü ve kendini San Francisco Körfezi'nde buldu. Virginia Woolf konuşmayı çok severdi. Bir seferinde 48 saat aralıksız konuşmuştu. Bütün eserlerini ressam olan kız kardeşinin çalışma biçiminden ilham alarak, ayakta durarak yazmıştır.

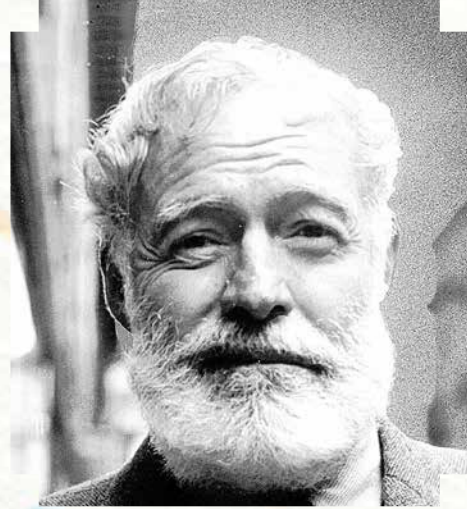
James Joyce ve Marcel Proust bir kez bir araya geldi. İkisinin buluşması büyük bir merak konusuydu. Her iki yazarın da yaşı ilerlemişti. Bir parkta tesadüfen yan yana

gelmiş iki ihtiyar gibi hastalıklarından bahsettiler. Bir müddet sonra biraz sıkılarak da olsa birbirlerinin kitaplarını okumadıklarını itiraf ettiler.

Franz Kafka, et yemeyi cinayetle bir tutuyordu. Vasiyetinde yakın arkadaşı Brod'dan Yargı, Ocakçı, Dönüşüm, Ceza Sömürgesi ve Köy Doktoru hariçbütün eserlerini yakmasını istedi. Arkadaşı Max Brod onun vasiyetini yerine getirmeyerek Kafka'nın yazarlık kariyerine büyük katkı sağladı.

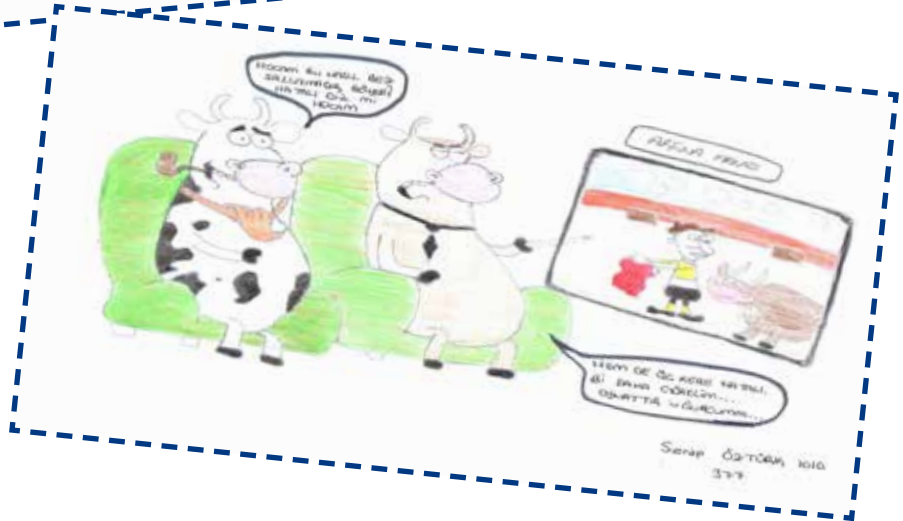
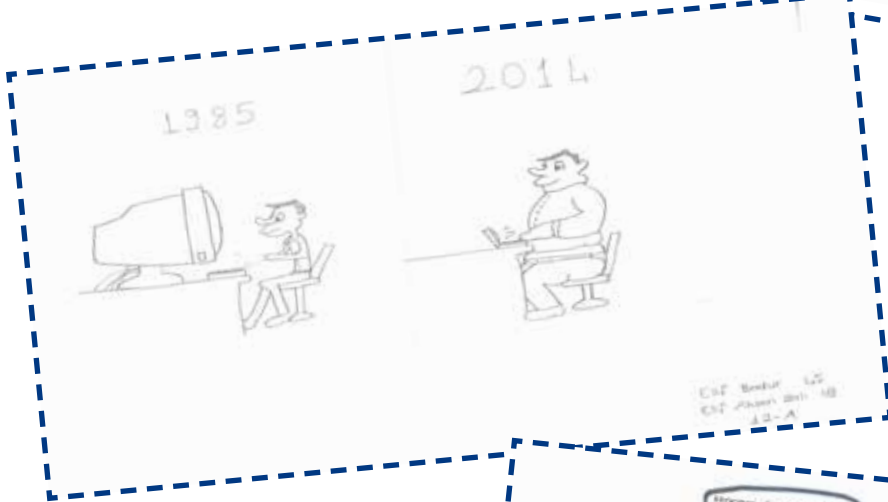
T.S. Eliot ağırbaşlı görünümüne rağmen eşek şakalarına, ses çıkaran yastıklara ve patlayan purolara bayılırdı.

Agatha Christie, 1926 yılında 36 yaşındayken ortadan kayboldu. Yerel polis, halk ve istihbaratçılar her yerde onu aradı. 10 gün sonra sahte bir kimlikle bir otelde bulundu. Soranlara ne olduğunu hatırlamadığını söyledi. Gerçekte ne olduğu ise bir sır olarak kaldı.

Ernest Hemingway, kendisi hakkında ağır bir yazı yazan eleştirmeni ilk karşılaştığı yerde tutup yere devirdi. Bir yazarın eleştirmene karşı en sert hareketi bu oldu.

HAMZA KIZMAZ 11-D

2001 'den günümüze sizinle hep ileriye....

Almina Ltd.sti..

Almina Fotoğrafçılık
Durak mahallesi meydan sokak no=15/1b
Kütahya/Tarşanlı
Mustafa Ö. N. Y. 0274 614 5657

GÖKTEKİN SİGORTA LTD.STİ

Mehmet GÖKTEKİN

Durak Mh. Tahsin Buruk Cad.
No: 12/A Tavsanlı / KÜTAHYA
e-mail: goktekinsigorta@hotmail.com

Tel: 0274 614 22 13

0274 614 50 44

Fax:0274 615 40 07

Ev: 0274 615 21 45

Gsm:0542 261 37 13

0533 736 85 75

Test Okul

Alihan SARIFEDAI
Bölge Temsilcisi

CEMİL KALFA KİTAP KİRTASIYE
Gsm: 0532 715 79 08

e-mail: cemilkalfa@hotmail.com TAVSANLI / KUTAHYA

asprin matik
çok amaçlı genel temizlik sıvısı
aspirin matik multi-purpose general cleaning fluid

deodoranlı
banyo-wc
deodorised bathroom and wc cleaner
ovmadan yorulmadan
pırl pırl yüzeyler

mutfak
yağ ve kir çözücü
grease and dirt solvent
ovalamadan, durulamadan
hijyenik temizlik

0 274 614 70 64
0 505 588 43 11

YALÇIN SÜRÜCÜ KURSU

Durak Mah. Emirler Cad. No.: 45/E TAVŞANLI

ESEN NAKLİYAT
Halil ESEN

Her Tonajda Açık ve Kapalı
Nakliyat İşleriniz Yapılır

Tel: 0.274 614 45 42
612 15 05
624 22 85

Gsm: 0.542 432 94 42
0.534 207 54 42

Evden Eve
Nakliyat

Istasyon Karşısı TAVŞANLI

FAZİLET KIRTASIYE

İlhan AZIN

ilfazilet@hotmail.com

Tel : 0274 614 45 63

Fax : 614 68 28

Gsm: 0532 614 34 89

Durak Mh. İkizler Sk. No:10 / TAVŞANLI

SUDE
DOĞAL KAYNAK SUYU

HACI AHMET DÜNDAR GIDA

TOPTAN GIDA DÜNDAR
GIDA

Tavşanlı
Domanıç
Emet
Hisarcık
Harmancık

HACI AHMET DÜNDAR GIDA
Taş-Turizm Elektronik Petrol Ür.
San. ve Tic. Ltd. Şti.

Bahkesir Karayolu 2.Km.
Tavşanlı / KÜTAHYA

Tel : 0 274 614 23 36
Faks : 614 81 77

AÜN
EKRAN KORUMA

www.ekrankoruma.com

SAGLICINIZ
ICIN
KIZILAY
ICIN

SUDE SUI
ULUDAĞ

DURUMCU HAYYO

Tadıyla Farklı

Mehmet Ali

0537 538 982 62 64

Berat

0538 982 62 64

Paket Servis 0537 365 94 43

Weni Mh. Kuruçay Cd. No:4/C
(Cumhuriyet Lisesi Krs) Tavşanlı/Kütahya

et deri ve hayvancılık

www.tokenet.com

ÖZBEY BÖREK salonu

0 541 345 34 37

Durak mh. Meydan sk. No:10 Tavşanlı /KÜTAHYA

TEKNİK ELEKTİRİK ELEKTRONİK

İsmail ÖZERDEM 0537 850 34 01
Mehmet ÖZERDEM 0537 850 39 93

Tel:(0274) 614 39 55 Fax:(0274) 615 38 71

Durak Mah. Tahsin Buruk Cad.
Dekor iş Hanı 13/B TAVŞANLI

Beyaz Zambak Lokantası

Osman KARA

Durak Mahallesi Tahsin Buruk Caddesi
Saraç İşhanı Kat:2 Beyaz Zambak Lokantası
Tavşanlı/Kütahya - Telefon: 0274 6140557
Web Sitesi: www.beyazzambak.net

özyaşarlar
evinizin güzelliği...

Hasan ÖZYAŞAR

ÖZYAŞARLAR TİCARET

Durak Mh. Emirler Cd. No. 28 Tavşanlı/KÜTAHYA
Tel-Faks : 0. 274. 614 19 94
E-mail : ozyasarlarticaret@hotmail.com

DİVAN

enzaj

[yataş]

VİLDAN KUAFÖR

VİLDAN ERGÜN

TEL:0274 612 13 36
614 83 47

GSM:0532 460 41 90

Emirler Cd. Kavuncular Sk. No: 46 Kat: 1 TAVŞANLI

Geçmişten Günümüze

**BAKIRLAR
Leblebi**

Hayatın Tadı Tuz...

www.bakirlarleblebi.com
0 274 614 57 50

TUZENDAR

GIDA PETROL ÜRÜNLERİ TURİZM
İNŞ. SAN. ve TİC. LTD. ŞTİ

Elvan

UNAL BAKLIYAT
Bakliyat ve Tarım Ürünleri

Tunçbilek Karayolu 1.km
TAVSANLI

Tel: (0274) 615 35 87
Fax: (0274) 615 07 21

AEG BEKO BOSCH LG SONY Fakir

Durak Mh. Kavuncular Sk. No:40 TAVŞANLI

YENİ GERGE

614 62 99
Sipariş Hattı

0539 668 08 16

Küçük Meydan
Tombul Yanı - TAVŞANLI

İskender

Lahmacun

Pide Çeşitleri

Pide Arası Tavuk

Tavuk Dürüm

Pide Arası Et

Et Dürüm

ÖZEL BİMPAŞ Kültür ve Toplantı Salonları

ÖZEL BİMPAŞ

Yüksek Öğrenim
Kız Öğrenci Yurdu

Süt Ürünleri San. Tic. Ltd. Şti.

Doğal Lezzetin Sırrı...

Merkez :
Mega Center A Blok No:57 Bayrampaşa / İSTANBUL
Tel.:0.212. 640 44 50 - 640 39 49 Faks:0.212. 640 54 42

Fabrika :
Tel.:0.274. 624 23 32 Faks:0.274. 624 23 00
Emet Yolu 8. Km. Tavşanlı / KÜTAHYA
www.alionbasi.com - e-mail:info@alionbasi.com

ATOMİK İNŞAAT

AVCI MOBİLYA - MUSTAFA AVCI

ATOMİK İNŞ. TİC. SAN. LTD. ŞTİ

Orman İşletme Müd. Karşısı 11/B Tavşanlı / KÜTAHYA
Tel: (0274) 614 13 67 Fax: (0274) 614 77 44